

Віктор Мойсієнко

ПРОТОГРАФИ І МОВА ЛАВРИШІВСЬКОГО ЄВАНГЕЛІЯ

Лавришівське Євангеліє /далі Лвр.Є./ — апракос повний. Пам'ятка точно не датована й не локалізована. Наявна наразі інформація про її постання та потрактування палеографічних і мовних особливостей — суперечлива. Вже від перших описів Євангелія існують різні гіпотези щодо місця його написання /О. Востоков — руське, Є. Карський — білоруське, західноруське; І. Свєнціцький — білоруське; Ю. Лабинцев та А. Сем'янчук — білоруське, в Лавришівському монастирі; М. Волков, О. Лосєва — українське, галицько-волинське; Т. Фределювна — українське, південноруське; В. Німчук — українське; Ю. Шевельов — українське, в київсько-поліській діалектній зоні; О. Попова та М. Сморонг-Ружицька — українське, в одному зі скрипторіїв Галичини або Волині¹; М. Дурново — південноруського ізводу²; А. Турілов — волинське (принаймні за мовними особливостями писарів)/³; С. Темчинас пов'язує створення пам'ятки з переписувачем «Паренесису» (грец. — повчання) Єфрема Сирина Ієвом /Євом/ у кінці XIII ст., тому закономірними в «цих рукописах є наявність волинських регіональних особливостей»⁴. Значні розбіжності й про час постання пам'ятки: від кінця XIII ст. (І. Перв'ольф⁵, А. Турілов, В. Крисько⁶) до другої половини XIV ст. (В. Моле⁷).

Загалом ця важлива для руської (української) писемності пам'ятка не дуже часто потрапляла в поле зору дослідників. І якщо мініатюри Лвр.Є. ґрунтово досліджували В. Моле⁸, О. Попова⁹, М. Сморонг-Ружицька¹⁰, то палеографічно-лінгвістичні особливості — лише І. Свєнціцький¹¹ та Т. Фределювна¹², причому прийшли до протилежних висновків: український мовознавець відніс пам'ятку до білоруських, польська дослідниця — до українських.

¹ Любашенко В. Церковні рукописи Галицько-Волинської Русі XII–XIV століття: спроба узагальнення (закінчення) / В. Любашенко // Княжа доба: історія і культура / [відп. ред. В. Александрович]; НАН України, Ін-т українознавства ім. І. Кріп'якевича. Львів, 2011. Вип. 5. С.99–103.

² Дурново Н. Н. Введение в историю русского языка. Ч.1. Источники. Брно, 1927. Перевидання: Москва, 1963. С. 73.

³ Турілов А. А. Книгописание // Православная энциклопедия. Электронная версия. Владимиро-Волынская епархия. [электронный ресурс], режим доступа: <http://www.pravenc.ru/text/159136.html>.

⁴ Темчинас С. Ю. Основание Лавришевского монастыря в свете рукописной продукции книжника Иева (вторая половина XIII в.) // «Вертолград многоцветный». Сборник к 80-летию Бориса Николаевича Флори. М., 2018. С. 161.

⁵ Див.: Friedelówna T. Ewangeliarz Ławryszewski. Monografia zabytku. – Wrocław; Warszawa; Kraków; Gdańsk, 1974. С. 6.

⁶ Укладачі «Словаря древнерусского языка XI–XIV вв.» у передмові до XI тому уточнюють датування Лвр.Є. — ост. чв. XIII ст. Див.: Крисько В. Предисловие // Словарь древнерусского языка XI–XIV вв. Москва, 2016. С. 10.

⁷ Див.: Friedelówna T. Ewangeliarz Ławryszewski. ... С. 6.

⁸ Molę W. Miniatury Ewangeliarza Ławryszewskiego nr 2097 w Muzeum ks. Czartoryskich w Krakowie // Sprawozdania z posiedzeń Akademii Umiejętności. Kraków, 1927. Nr 31, zesz. 2. S. 4–5.

⁹ Попова О. С. Русская книжная миниатюра XI–XV веков // Древнерусское искусство. Рукописная книга. 1983. Сб. 3. С. 23.

¹⁰ Smorq-Różycka M. Ewangeliarz Ławryszewski. Kraków, 1999.

¹¹ Свенцицкий И. Лавришевское Евангелие нач. XIV в.: (Палеографическое-грамматическое описание) // Известия Отделения русского языка и словесности. Т. 18. Кн. 1. 1913. С. 206–228. У досліджені покликанося на опублікований у виданні переклад цієї статті, здійснений В. Корнієнком: Іларіон Свенцицкий. Лавришевське Євангеліє XIV століття. Палеографично-граматичний опис. С. 384–393.

¹² Friedelówna T. Ewangeliarz Ławryszewski. Monografia zabytku. Wrocław; Warszawa; Kraków; Gdańsk, 1974.

У своєму дослідженні ми послуговуємося нумерацією аркушів, проведеною І. Свєнціцьким. Відповідності усіх представлених у пам'ятці нумерацій див. у Додатку 1. Оскільки спеціальні студії вивчення мови Лvr.Є. присвятили І. Свєнціцький та Т. Фределювна, на яких ми найчастіше покликаємося, то для зручності користування подаємо такі відповідності: Т. Фределювни¹³, І. Свєнціцького, бібліотечної.

Частина	Нумерація Фределювни (сторінкова)	Нумерація Свєнціцького (аркушева)	Бібліотечна нумерація (сторінкова)
I	1–122	1–61зв.	1–124
II	123–138	62–69зв.	125–140
III	139–154	70–77зв.	141–156
IV	155–166	78–83зв.	157–168
V	167–178	84–89зв.	169–180
VI	179–част.185	90–част.93	181–част.187
VII	част.185–188	част.93–94зв.	част.187–190
VIII	189–198	95–99зв.	191–200
IX	199–част.225	100–част.113	201–част.227
X	част.225–244	част.113–122	част.227–246
XI	245–280	123–140зв.	247–280
XII	282–324	141зв.–158зв.	282–324
XIII	325–366	159–179зв.	325–366

Для датування й локалізації пам'ятки важливо встановити протографи та виділити діалектні особливості.

ПРОТОГРАФИ

Оскільки погляди дослідників на місце написання розділилися між українськими та білоруськими теренами (див. вище), то ми здійснили текстологічний аналіз, порівнюючи Лvr.Є. із повними апракосами української редакції, датування й місце написання яких особливих сумнівів не викликає – Мстиславове Євангеліє к. XI – п. XII ст. – далі М.Є., Добрилове Євангеліє 1164 р. – Д.Є., Холмське Євангеліє XIII ст. – Х.Є., Бучацьке Євангеліє XII–XIII ст. – Б.Є., Луцьке Євангеліє XIV ст. – Л.Є., а також Оршанське Євангеліє XIII ст. – Ор.Є. і Друцьке Євангеліє XIV ст. – Др.Є., створення яких деякі дослідники пов'язують із білоруськими землями. Для порівняння залиchenо й точно датований і локалізований короткий апракос Євсевієве Євангеліє 1283 р. – Є.Є. Використовуємо приклади із текстологічних досліджень: Евангелие от Иоана в славянской традиции / Изд. подг. А. А. Алексеев, И. В. Азарова, Е. Л. Алексеева, М. Б. Бабицкая и др. СПб., 1998 та Евангелие от Матфея в славянской традиции / Изд. подг. А. А. Алексеев, И. В. Азарова, Е. Л. Алексеева, М. Б. Бабицкая и др. СПб., 2005. Тому в дослідженні прийняті скорочення євангелій, використані в цих виданнях. Для порівняння долучаємо тексти, датовані не пізніше першої половини XIV ст.

Збіжності лише з одним із порівнюваних євангелій¹⁴:

І писар /до 61зв./

Тр въ юдинъи соѹботъ Ів XX/19 Лvr.Є. 9 +/въ юдинъ сѧботъ Tr Иоан., с. 93¹⁵, в інших – въ юдинъи соѹботы М.Є. с. 35–36, въ юдину соѹботу Д.Є. с. 50, Л.Є. 7, въ юдину сѹботу Др.Є. 5, въ юдино соѹботъ Х.Є. 7зв.; видиши соѹкъ во ѿїѣ братъ твоемъ Мт VII/3 Лvr.Є. 48зв. +/Tr/, в інших – брати своєго М.Є. с. 64, Д.Є. с. 128, Х.Є. 32зв., Л.Є. 49, братою своєму Ор.Є. 5 +/брата твоєго давн. текст Матф., с. 42/; в поѹть

¹³ 13 частин у пам'ятці виділила Т. Фределювна. Friedelowna T. Ewangeliarz Ławryszewski... С. 10–11. Текстологічний та палеографічний аналіз не дає підстав для такого поділу.

¹⁴ У порівнюваних текстах представлено передовсім лексичні збіжності/роздіження. Про фонетичні та граматичні – в параграфі про мовні особливості.

¹⁵ Знаком + вказуємо на відповідні збіжності за дослідженнями: Іоан. – Евангелие от Иоана в славянской традиции / Изд. подг. А. А. Алексеев, И. В. Азарова, Е. Л. Алексеева, М. Б. Бабицкая и др. СПб., 1998 та Матф. – Евангелие от Матфея в славянской традиции / Изд. подг. А. А. Алексеев, И. В. Азарова, Е. Л. Алексеева, М. Б. Бабицкая и др. СПб., 2005.

странесктъ Мт X/5 Лвр.Є. 49 +/Tr Матф., с. 55/, в інших – странынъи М.Є. с. 66, страненъ Д.Є. с. 131, Х.Є. 33, Л.Є. 50, Др.Є. 30, в поутъ таӡтыкъ Ор.Є. 5;

Мг да штрешишть ренікъи ўб обоутили иго Ів I/27 Лвр.Є. 7 /Mr Иоан., с. 5/, в інших – сапогоу иго М.Є. с. 32, Д.Є. с. 40, Е.Є. с. 42, Л.Є. 2, Др.Є. 2, ўб шкоуви иго Х.Є. 4зв. +/Tr Иоан., с. 5/;

І писар /від 64зв./

Є.Є. вѣлыє զելо Мт VII/27 Лвр.Є. 52, Е.Є. с. 104 +/давн. текст велие Матф., с. 45/, в інших – велико Д.Є. с. 135, Х.Є. 34зв., Ор.Є. 7зв., Л.Є. 52зв., Др.Є. 31зв.);

Б.Є. и призываюши дроуғъ дроуға Л VII/32 Лвр.Є.¹⁶, в інших – призывающъ д. д. М.Є., Д.Є., призывающе д. д. Ор.Є., Др.Є., Л.Є.;

Ор.Є. принесъши стъкланицю лиюра Л VII/37 Лвр.Є. 91зв., Ор.Є. 49зв., в інших – п. алавастръ хризиты М.Є. с. 116, Д.Є. с. 268, Х.Є. 75зв., Л.Є. 117зв., Др.Є., алавастръ лиура Б.Є. 30; є ю сотъ пѣнаձъ Л VII/41 Лвр.Є. 91зв., Ор.Є. 49зв., в інших – патио стъть кентинарии М.Є. с. 116, патио сотъ динарии Д.Є. с. 268, Х.Є. 75зв., Др.Є., динарий Л.Є. 117зв., динаръ Б.Є. 30; приведоша к нелюу глоуχъ гоуѓнивъ М VII/32 Лвр.Є. 125, п. к н. глоуҳа и гоуѓнива Ор.Є. 93, в інших – въведоша к н. զակаливъ Д.Є. с. 416, զակалива Л.Є. 180, Др.Є. 125зв., п. к н. глоуҳа и нѣма М.Є. с. 174, Х.Є. 119; медлить мои ғнъ прити и научетъ бити клеврѣтты своя Мт XXIV/48-49 Лвр.Є. 125, Ор.Є. 102зв., в інших – моудить м. г. п. и н. в. дроуғты с. М.Є. с. 186, моудить м. г. п. и н. в. подроуғты с. Д.Є. с. 447, медлить м. г. п. и н. в. дроуғты с. Х.Є. 128, медлить м. г. п. и н. в. подроуғты с. Б.Є. 116, Др.Є. 136 +/Gf, Ju, Tr, VI Ев./, давн. текст – /կъснитъ м. г. п. и н. в. клеврѣтты с. Матф., с. 134/; на ... дѣнь великии Мт XXVII/15 Лвр.Є. 151, на ... дѣнь великтыи Ор.Є. 117зв. +/OE/, на ... дѣнь великъ М.Є. с. 215, Д.Є. с. 498, Б.Є. 134, Др.Є. 151 +/давн. текст Матф., с. 151/; рци օվбо налиъ Мт XXII/17 Лвр.Є. 132зв., Ор.Є. 99зв. +/давн. текст/, в інших – повѣжъ օվ. н. М.Є. с. 183, Д.Є. с. 437, Х.Є. 125, Б.Є. 112, Л.Є. 189, Др.Є. 133 +/Gf, Ju, Tr Матф., с. 118/; во въскрѣшѣнии же мертвыхъ Мт XXIV/31 Лвр.Є. 133, օ въскрѣшении Ор.Є. 100. +/давн. текст/, в інших – օ въстании М.Є. с. 183, Д.Є. с. 439, Х.Є. 125зв., Б.Є. 112зв., Др.Є. 133зв. +/Gf, Ju, Mr, Tr Ев. Матф. с. 119/, по օւстаныи Л.Є. 190;

Х.Є. բ' յе ո՞չի և կամ'и նալежаше на ի՞ն Իв XI/38 Лвр.Є. 128зв., Х.Є. 121зв. +/давн. текст/, в інших – ե. յ. քրցъ и камень М.Є. с. 178 /Ju, Tr/, Д.Є. с. 425, Ор.Є. 96, Др.Є. 128зв., ե. յ. պեղը և կամ'и Л.Є. 184 /Gf, Gl, OE, SK, Vk Иоан., с. 53/;

G1 слышавъше тако вѣмолуи садоукна Мт XXIV/34 Лвр.Є. 133, в інших – с. թ. սրամ ս. М.Є. с. 183, Д.Є. с. 439, Ор.Є. 100 +/Матф., с. 120/, Х.Є. 125зв., Л.Є. 190 ս. թ. սուրամ ս. +/Gf Матф., с. 120/, ս. թ. սուրամ ս. Б.Є. 112зв.; на монсѣнѣ сѣдалиши сѣдоша Мт XXIII/2 Лвр.Є. 133зв. +/G1 на мосинѣ/, в інших – на мишковѣ ս. М.Є. с. 184, на московѣ ս. Д.Є. с. 440, Х.Є. 126 Ор.Є. 100зв. +/давн. текст Матф., с. 122/, на монсѣнѣвѣ ս. Б.Є. 113, Л.Є. 190зв., на монсѣнѣвѣ ս. Др.Є. 134;

II писар

Ти и се խուна Мт IX/3 Лвр.Є. 61зв. +/Tr/, в інших – Յրէդնէ Մ.Є. с. 76, Д.Є. с. 158, Х.Є. 42зв., Л.Є. 64, Др.Є. 34, власвимисаєть Ор.Є. 10 +/Ar, Gf, Kr, Mr, Tr, Vk Матф., с. 50/;

Լ.Є. ա տեղի և ելցուզուիչъ Л III/22 Лвр.Є. 84зв., Л.Є. 108, в інших – ա տեղի և ելցուզուիչъ Մ.Є. с. 108, Д.Є. с. 246, Х.Є. 68-68зв., Ор.Є. 43, Др.Є. 69;

Օր.Є. եօդէտъ շեքи Л VI/36 Лвр.Є. 89зв., եօդէտъ օվք շեքи Ор.Є. 47, в інших – ե. օվ. լիրդи Մ.Є. с. 114, Д.Є. с. 261, Х.Є. 73, Др.Є. 73зв., ե. լիրդи Л.Є. 114зв. ե. լիլօսըրդи Б.Є. 26зв.;

III писар

Х.Є. օվපօվայшии на բայտство М X/24 Лвр.Є. в інших – օվպօվայшии բօգայտъмъ М.Є., Д.Є., Б.Є., Ор., Л.Є., Др.Є.; լիփе եւ սեբе М X/26 Лвр.Є., в інших – լիօփе կъ սեբէ Մ.Є., Др.Є., սեբէ Դ.Є., Б.Є., Ор.Є., սօբէ Լ.Є.; и иже զլо словесинъ ѿшъ и լիրъ М VII/10 Лвр.Є. 81зв., Х.Є. 65зв., в інших – и и. զլէ ս. ա. и լ. Մ.Є. с. 104, Ор.Є. 38зв., Л.Є. 100зв., и и. զ. ս. ա. լ. Մ.Є. 64, и и. զ. ս. լ. լ. Մ.Є. с. 235, Б.Є. 15 и и. զ. լուսօվութъ ս. ա. и լ.;

G1 /на стор. плутані почерки I /після 64зв./ і III/ յако եզакънѣнѣ разоумѣиւթъ ա ենքայիչъ ... եզакънѣно разоумѣнѣиւթъ Мт XXVI/65, Лвр.Є. 149зв. +/G1/, в інших – յако խօլու քըւ ... լուսօվութъ խօլու իցо Մ.Є. с. 203-204, Д.Є. с. 491-492, Х.Є. 141 +/Ar, Gf, Ju, OE, Vk, Tr/, յако խօլա լրէտъ ... լուսօվութъ խօլու իցо Բ.Є. 128, Л.Є. 214, Др.Є. 149, յако վլасъфимию քըւ ... լուսօվութъ վլасъфимию իցо Ե.Є. с. 223 +/давн. текст Матф. с. 148/;

¹⁶ Приклади без паспортизації взято із порівняльної таблиці «Текстові збіжності», див. Додаток 2.

М.Є. а не на св'єтилѣ оуто възложитъ ся М IV/21 Лвр.Є. 69, св'єтилѣ М.Є. с. 97, в інших – а н. н. с. оу. възложонъ коудеть Б.Є. 6, а не на св'єщишици оуто положитъ ся Д.Є. с. 206, не да ли на св'єщникъ възложити и Х.Є. 59, а не на св'єтилѣ поставляєть ся Л.Є. 91.

Текстові збіжності з кількома із порівнюваних євангелій:

І писар /до 61зв./ – ісповѣда и не Ѹверже ся. и гла. Ів I/20 Лвр.Є., Х.Є., Л.Є. + /Tr Иоан., с. 4/, в інших – відсутнє и гла; вниде ісъ въ жідовськоу ژемлю Ів III/22 Лвр.Є. 3зв., Л.Є. 6зв., в інших – июд'їскоу М.Є. с. 35, Х.Є. 7, Д.Є. с. 49, Е.Є. с. 46, Др.Є. 4зв. +/давн. текст Иоан с. 13/; иехахахоу (!) на неко шнъ полъ моря Ів VI/17-18 Лвр.Є. 13зв., иехахахоу Л.Є. 12 +/Ехахахоу Тр, Tr/, в інших – идахахоу Д.Є. с. 59, Х.Є. 10зв., Е.Є. с. 53 +/давн. текст Иоан., с. 26/, грееваху Др.Є. 7зв.; ре къ в'єровавшимъ к немоу жидомъ Ів XIII/31 Лвр.Є. 25зв., Л.Є. 21+ /Tr, Иоан., с. 40/, в інших – июд'омъ +/давн. текст Иоан., с. 40/; не хоташе во июд'їхъ ходити Ів VII/1 Лвр.Є. 22 +/As, Bn, Tr, Ju, Tr/, в інших – въ июд'їи ходити М.Є. с. 43, Д.Є. с. 70, Е.Є. с. 62, Х.Є. 14 +/давн. текст Иоан., с. 32/, во июд'єи въйти Л.Є. 17зв., въ июд'ю ити Др.Є. 10зв.; празднікъ июд'їескъ коужнаго потъуїїна Ів VII/2 Лвр.Є. 22, Л.Є. 18, Др.Є. 11 +/Tr, потъуїїна коужъ Ju/, в інших – п. и. скінопигія М.Є. с. 44, скінопигія Д.Є. с. 70, кінопигія Е.Є. с. 62, скінопигія Х.Є. 14 +/давн. текст Иоан с. 32/; азъ послѹшьствою ѿ неимъ Ів VII/7 Лвр.Є. 22, Л.Є. 18, +Ju, Fl, Tr/, в інших – стъвѣд'їтельствою М.Є. с. 44, Д.Є. с. 71, Е.Є. с. 63, Х.Є. 14зв., Др.Є. 11 +/давн. текст Иоан с. 32/; страха д'єла жідовська Ів VII/13 Лвр.Є. 22зв., +Ju, Tr Иоан., с. 33/, в інших – страха ради июд'їскааго М.Є. с. 44, с. р. июд'їска Д.Є. с. 72, Е.Є. с. 63, Х.Є. 14зв., Др.Є. 11 +/давн. текст Иоан. с. 33/, страха д'єла июд'їска Л.Є. 18зв.; оузыде ісъ въ хралъ Ів VII/14 Лвр.Є. 23зв., Л.Є. 18зв. +/Tr Иоан., с. 33/, в інших – въ цркви М.Є. с. 44, Д.Є. с. 72, Е.Є. с. 63, Х.Є. 14зв., Др.Є. 11 +/давн. текст Иоан., с. 33/; глагоу же ив'єции Ів VII/25 Лвр.Є. 24, Л.Є. 19 +/Gl, Gr, Ju, Tr, Иоан., с. 34/, в інших – итери М.Є. с. 44, Д.Є. с. 72, Е.Є. с. 63, Х.Є. 14зв., Др.Є. 11зв. +/Bn, Db, Kr, Mr, ОЕ, Tr, Vк Иоан., с. 34/; оу хралъ кроуын'ємъ Ів VIII/20 Лвр.Є. 24зв., Л.Є. 20 +/Ju, Tr Иоан., с. 38/, в інших – въ газофоулакии М.Є. с. 45, Д.Є. с. 74, Е.Є. с. 65, Х.Є. 15зв., Др.Є. 12; волю ѿ ѿїа Ів VIII/44 Лвр.Є. 28зв., волю ѿїа Л.Є. 24 +/IA, Ju, Tr Иоан., с. 41/, в інших – похоти М.Є. с. 48, Д.Є. с. 82 Ів VIII/44, Е.Є. с. 71, Х.Є. 18, Др.Є. 14; иди оу ваню силоуалию Ів IX/11 Лвр.Є. 32зв., Л.Є. 29 +/Tr/, в інших – въ коупель М.Є. с. 51, Др.Є. 17, въ коупель Д.Є. с. 90, Е.Є. с. 78, Х.Є. 20зв. +/давн. текст Иоан с. 43/; строен'єе ванъ Ів XVI/7 Лвр.Є. 40зв., Л.Є. 37зв. +/Tr/, в інших – оуне ванъ М.Є. с. 57, Д.Є. с. 104, Е.Є. с. 91, Х.Є. 25зв., Др.Є. 22зв. +/давн. текст Иоан., с. 73/; оу соукоты по нас'єттыи Мт XII/1 Лвр.Є. 54, Х.Є. 36зв. +/Ju, Tr/, в інших – по с'єланью Д.Є. с. 141, сквоз'є с'єланью Ор.Є. 9зв., Л.Є. 55зв. +/давн. текст Матф., с. 65/;

І писар /після 64зв./ – на д'їти неуисттии Мт X/1 Лвр.Є., Л.Є. + /Gl, Tr Матф./; въ поутъ странъ Мт X/5 Лвр.Є., Д.Є. + /Gl Матф. с. 55/; силы подвигноутъ ся Мт XXIV/29 Лвр.Є. 64зв., М.Є. с. 90, Х.Є. 53зв. Б.Є. 111 +/Tr, Gf Матф., с. 131/, в інших – силы двигноутъ ся Д.Є. с. 195, Л.Є. 81зв., Ор.Є. 26зв., Др.Є. 51 +/давн. текст Матф., с. 131/; величаютъ ся подолъкты котыгъ своихъ Мт XXIII/5 Лвр.Є. 78зв., М.Є. с. 100, Д.Є. 222, Др.Є. 60 +/Tr/, в інших – величаютъ ся подолъкты ризъ своихъ Ор.Є. 34, Л.Є. 94 +/Gf, Ju/, величаютъ ся подолъкты свитъ своихъ Б.Є. 9, Х.Є. 61зв. величаютъ ся подъметти въскръшыя ризъ своихъ +/давн. текст Матф., с. 122/; ѿ перъстѣ вїи Л XI/20 Лвр.Є. 97, М.Є. с. 123, Х.Є. 82, Ор.Є. 55, Др.Є. 82, о кр'єт'є Б.Є. 43зв., ѿ донс'є Д.Є. с. 287, ѿ цр'єтви Л.Є. 125зв.; тако дци иноуада в'є иемоу Л VIII/42 Лвр.Є. 99зв., М.Є. с. 127, Е.Є. с. 142, Х.Є. 85, Ор.Є. 58, Др.Є. 85зв., в інших – га. д. иединоуада Д.Є. с. 298, Л.Є. 130; пристоупльши съ сл'єда Л VIII/44 Лвр.Є. 99зв., Х.Є., Ор.Є. 58зв., в інших – п. съ զажда М.Є. с. 128, п. съ զади Д.Є. с. 298, Е.Є. с. 142, Л.Є. 130, Др.Є. 86; лобною м'єсто М XV/22 Лвр.Є. 119, Х.Є. 110зв., Ор.Є. 84, в інших – главыною м. М.Є. с. 160, Д.Є. с. 390 MXV/22, Л.Є. 169, Б.Є. 92, славною м. Др.Є. 116; се же глаше клепла Ів XII/33 Лвр.Є. 137зв., Б.Є. 119 зв. +/давн. текст/, в інших – с. ж. г. զнамената М.Є. 189, Д.Є. с. 455, Ор.Є. 105 Др.Є. 138зв. +/Ar, Gf, ОЕ, Bn/, с. ж. г. զнаменоуа Х.Є. 130, Л.Є. 196 +/Kt, Иоан., с. 59/; имате ли во'к ... пеуатл'єша кам'єнь Мт XXVII/65-66 Лвр.Є. 155, и. ли воя ... пеуатл'євъша к. Х.Є. 146зв. +/Gl/, в інших – имате коустодию ... զнаменавъше камень М.Є. с. 218, Е.Є. с. 236, Ор.Є. 120 +/давн. текст Матф., с. 157/, имате коустодию ... гробъ զнаменавъше Д.Є. с. 508, Л.Є. 222, имате съборъ "д'їи многъ ... զапеуатавъше кам'єнь Б.Є. 150, имате коустодию ... զнаменавше гробънъи камень Др.Є. 154зв.; пристоупльши съ сл'єда Л VIII/44 Лвр.Є. 99зв., Х.Є., Ор.Є. 58зв., в інших – п. съ զажда М.Є. с. 128, п. съ զади Д.Є. с. 298, Е.Є. с. 142, Л.Є. 130, Др.Є. 86; лобною м'єсто MXV/22 Лвр.Є. 119, Х.Є. 110зв., Ор.Є. 84, в інших – главыною м. М.Є. с. 160, Д.Є. с. 390 M XV/22, Л.Є. 169, Б.Є. 92, славною м. Др.Є. 116;

ІІ писар – нѣкъ мене достоинъ Мт Х/37 Лвр.Є. 71зв., Д.Є. с. 164 достоинъ +/давн. текст/, Е.Є. с. 110 достоинъ, в інших – М.Є. с. 78 подобиенъ, Х.Є. 47, Л.Є. 67, Ор.Є. 17, Др.Є. 41 – подобиенъ /Gf, Ju, Tr, Vк Матф., с. 59/; и не є ниуто Л IV/2 Лвр.Є. 85, М.Є. с. 109, Др.Є. 69зв., в інших – не іаде Д.Є. с. 248, Б.Є. 20, Ор.Є. 43зв., Л.Є. 109, не іастъ Х.Є. 69; оужасть прииатъ Л V/25 Лвр.Є. 89, Б.Є. 25зв., Ор.Є. 47, Др.Є. 73, Л.Є. 114, в інших – оужасть п. М.Є. с. 113, Х.Є. 72зв., Д.Є. с. 260;

ІІІ писар – митрою и постолиъ Мт XVII/21 Лвр.Є., Е.Є., Др.Є., Л.Є. + /давн. текст/, в інших – и. и алканиемъ /М.Є., Д.Є., Х.Є., Ор.Є., + /Gl, Ju, Tr Матф., с. 93-94/; оудобиенъ і есть в'єлькоудоч скваженю и голиною проити Мт XIX/24 Лвр.Є. 67, скважнєю и глиною Ор.Є. 29зв., Др.Є. 55, в інших – скози/сквози и глинѣ оуши М.Є. с. 94, Д.Є. с. 206, Е.Є. с. 121, Б.Є. 2, Х.Є. 56зв., Л.Є. 86зв. + /давн. текст Матф., 104/; слѣпъи же гла іемоу равоуни М X/51 Лвр.Є. 112зв., М.Є. с. 150, Б.Є. 75зв., в інших – с. ж. г. и. равви Х.Є. 101, Ор.Є. 74, Др.Є. 105, раввїї Л.Є. 134, гла іемоу слѣпъи оучинтелю Д.Є. с. 357; ведоша ... оу прѣтвѣръ I / після 64зв./ ни внидоша оу притвѣръ Iв XVIII/28 Лвр.Є. 149, Е.Є. с. 222 +/прѣтвѣръ Tr/, в інших – въ преторъ ... въ преторъ М.Є. с. 203, Х.Є. 140зв., въ протоуоръ ... въ прѣторъ Д.Є. с. 490, оу приторъ ... оу приторъ Б.Є. 132, Л.Є. 213зв., въ прѣторъ ... въ прѣторъ Др.Є. 148зв. +/давн. текст/, на соудице ... на соудице Ор.Є. 116 /Vк Иоан., с. 84/; въ рицоу прапроудноу Iв XIX/2 Лвр.Є. 150, Ор.Є. 116зв. +/давн. текст/ и прапроудоу Е.Є. с. 225, в інших – въ рицоу баграноу М.Є. с. 205 Х.Є. 142, Др.Є. 150 +/Ar, Db, Gf, Ju, OE, Vк, Tr Иоан., с. 86/, баграницю Д.Є. с. 495; нѣо и земля приидеть а моя словеса не линоуть М XIII/31 Лвр.Є. 116, н. и з. прѣидеть а м. с. не линоуть Б.Є. 84зв., н. и з. предъидеть а м. с. не линоуть Др.Є. 110зв., в інших – н. и з. прѣидеть а с. м. не линоидоуть М.Є. с. 157, н. и з. прѣидѣть а м. с. не линоидоуть Д.Є. с. 374, н. и з. мимондеть а с. м. не мимондеть Ор.Є. 79, Л.Є. 162.

Написання, властиві Лвр.Є. і невідомі іншим порівнюваним:

І писар /до 61зв./ – не можаю с ними Iв VI/66 Лвр.Є. 22, в інших – не хождаю М.Є. с. 43, не хожаю Д.Є. с. 70, Е.Є. с. 62, Х.Є. 14, Л.Є. 17зв., Др.Є. 10зв.; ѿвѣща іемоу симонъ и петръ Iв VI/68 Лвр.Є. 22, в інших – симонъ петръ М.Є. с. 43, Д.Є. с. 70, Е.Є. с. 62, Х.Є. 14, Л.Є. 17зв., Др.Є. 10зв.; ѿванадцать оуїнка Мт X/1 Лвр.Є. 49, в інших – ѿва на деслате М.Є. с. 65, Д.Є. с. 130, Ор.Є. 6, ѿва на деслатъ Х.Є. 33, Л.Є. 49зв., ѿва на т Dr.Є. 29зв.;

І писар /після 64зв./ – іемоу же аще хощеть сїть ѿкъртиєть Л X/22 Лвр.Є. 96, в інших – с. іавитъ М.Є. с. 122, Д.Є. с. 284, Х.Є. 82, Б.Є. 38зв., Ор.Є. 54, Л.Є. 124зв., Др.Є. 81; хлѣбъ нашъ насѹции Л XI/3 Лвр.Є. 96, в інших – х. н. вѣтътини М.Є. с. 123, Д.Є. с. 285, Х.Є. 82, Б.Є. 39, Ор.Є. 54зв., Л.Є. 124зв., Др.Є. 81; рицте ли соудьи томоу Л XIII/32 Лвр.Є. 101, в інших – лисоу томоу М.Є. с. 130, Д.Є. с. 305, Ор.Є. 60зв., Х.Є. 87зв., Б.Є. 50, Л.Є. 132 Др.Є. 88; илїкниа не старайошеє сѧ скровище не ѿскогудїємо на нѣсѣхъ Л XII/33 Лвр.Є. 107, в інших – и. н. вѣтъшаюча М.Є. с. 140, Б.Є. 62, и. н. вѣтъшаюше Д.Є. с. 329, и. н. вѣтъшаюше Ор.Є. 66зв., Др.Є. 97, и. н. вѣтъшаюшага Л.Є. 142 зв.; паска Л XXII/1 Лвр.Є. 108зв., в інших – пасха М.Є. с. 142, Д.Є. с. 336, Б.Є. 65зв., Ор.Є. 68зв., Х.Є. 95, Л.Є. 145зв. Др.Є. 99; вставъ иди воля твоа спієть та Л XVII/19 Лвр.Є. 109, в інших – в. и. в'єра т. с. т. М.Є. с. 144. Х.Є. 96, Е.Є. с. 150, Б.Є. 67, Ор.Є. 69, Л.Є. 147, Др.Є. 100, встани и. в'єра т. с. т. Д.Є. с. 339; юдинъ ѿ васъ продастъ миа М XIV/18 Лвр.Є. 117зв., в інших – ю. ѿ в. прѣдасть М.Є. с. 160, Д.Є. с. 382, Б.Є. 88 зв., Х.Є. 108, прѣдасть Ор.Є. 81зв., Л.Є. 165зв., Др.Є. 113зв.; егда же оуїзите градозастиїнья Мт XXIV/15 Лвр.Є. 132, в інших – е. ж. оу. мірдость запоустїниа М.Є. с. 181, Б.Є. 110зв., Ор.Є. 99, Др.Є. 132зв. +/давн. текст Матф., с. 129/, е. ж. оу. мірдость запоустїниа Д.Є. с. 435, Л.Є. 188, е. ж. оу. мірдость запоустїниа Х.Є. 124зв.; веничають сѧ подъмѣты оуїскрилья рицъ своїхъ Мт XXIII/5 Лвр.Є. 133зв. +/давн. текст/, в інших – в. сѧ подолъкы р. с. М.Є. с. 184, Д.Є. с. 441, Ор.Є. 100 зв., Х.Є. 126 Л.Є. 190зв. +/Gf, Ju, Tr Матф., с. 122/; ѿ дїї томъ и ѿ годинѣ тои Мт XXIII/36 Лвр.Є. 135 +/давн. текст/, в інших – ѿ д. т. и ѿ часѣ М.Є. с. 185, Д.Є. с. 445, Х.Є. 127зв., Б.Є. 115, Л.Є. 192зв., Др.Є. 136 +/Gf, Gl, Ju, OE, SK Матф. с. 132/; се желїнъємъ оружуєтъ паскоу єсти Л XXII/15 Лвр.Є. 139, в інших – желаниемъ въжедахъ Б.Є. 122, жаданиемъ въжадахъ Д.Є. с. 459, Ор.Є. 106, Л.Є. 198зв., Др.Є. 140, жаданиемъ въждадахъ М.Є. 191, жеданиемъ в. Х.Є. 131; со іеонъ наїдарїємъ Мт XXVI/71 Лвр.Є. 144 +/Lc/, в інших – наїдарлениомъ М.Є. с. 196, Д.Є. с. 472, Е.Є. с. 207, Х.Є. 135зв., Ор.Є. 110зв., Л.Є. 203зв. +/давн. текст Матф., с. 148/;

ІІІ писар – ѿ ѿного пола иѡрданоу М III/8 Лвр.Є. 67, в інших – ѿ ѿного полоу М.Є. с. 94 иѡрдана, Д.Є. с. 207 иѡрдана, Х.Є. 57, Ор.Є. 30, Л.Є. 87 иѡрдана, Др.Є. 55 иѡрдана, Б.Є. 2 ѿ ѿного пола иѡрдана; въ тєуїни крови М V/25 Лвр.Є. 79, в інших – въ тєуєни кръви М.Є. с. 100, Д.Є. с. 224, Ор.Є. 35, Л.Є. 95, въ тєуїни

к. Х.С. 62, въ т. кровѣ Др.С. 60 зв.; аще боудеть тог сїгь мириа Л X/6 Лвр.С. 94зв., в інших – въдхать сївє мириа; въ шкрестыма вси и села витають іако здѣ на поустѣ мѣстѣ юсмы Л IX/12 Лвр.С. 92зв., в інших – въ ш. в. и с. идоуть и обрашють брашино та. сде на п. м. ю. М.С. с. 118, Д.С. с. 272, Др.С. 77, Х.С. 76зв., Ор.С. 50зв., Л.С. 119зв., ишедьше обрашють си брашино Б.С. 32; посадите та на сподыи Л IX/14 Лвр.С. 92зв., в інших – п. та на околыи М.С. с. 118, Д.С. 272, Др.С. 77, Х.С. 76зв., Ор.С. 50зв., п. та на околыи Л.С. 119зв., п. та на полыи Б.С. 32; ѿ матыи и пигана и всего зѣлья Л XI/42 Лвр.С. 98зв., в інших – ѿ вонтилица и пигана М.С. с. 126, Х.С. 83зв., Б.С. 43зв., Ор.С. 57, Др.С. 84, вонтилица Д.С. с. 272, ѿ вонтилица матыи Л.С. 128; іако зиждеть гробыи Л XI/47 Лвр.С. 98зв., в інших – та. градите г. М.С. с. 126, Д.С. с. 294, Х.С. 84, Л.С. 128зв., Др.С. 84зв., Б.С. 44 та. оукрашаюте г., Ор.С. 57 та. красите г.; и ищюще оуловити что ѿ юето юго Л XI/54 Лвр.С. 99, в інших – и и. гати М.С. с. 126, Д.С. с. 295, Х.С. 84, Б.С. 44зв., Ор.С. 57зв., ищюще что ѿ юетъ Л.С. 129, Др.С. 84зв.; или икты рабъ къ иномоу ѿю снити на брань Л XIV/31 Лвр.С. 102зв., в інших – или ктыи ѿю идтии къ иномоу ѿю сънити сѧ на брань М.С. с. 132, Д.С. с. 310, Х.С. 89, Ор.С. 61зв., Др.С. 90, и. ѿю и. ко и. ѿю снити сѧ на в. Л.С. 134зв., или которыи ѿю и. ктыи и. ѿю сѧ на в. Б.С. 52зв.; сътвишдты соугоукии нѣ не оу годъ съ М X/30 Лвр.С. 112, в інших – с. с. нынѧ въ годо съ Л.С. 132зв., сътвишдты с. но не въ г. съ Х.С. 100, с. с. нынѧ въ г. съ М.С. с. 149, Др.С. 104, с. с. въ г. съ Д.С. с. 354, стократты соугоукии нынѣ въ годъ съ Ор.С. 73, стократты нынѣ въ годъ съ Б.С. 74; не азъ ли та видѣхъ оу веरтъпѣ с нимъ Ів XVIII/26 Лвр.С. 149, – в інших въ оградѣ с нимъ М.С. с. 203, Д.С. с. 490, Х.С. 140зв. +/Ar, Gf, Gl, Ju/, въ веरтоградѣ С.С. с. 221, въ веरтоградѣ Ор.С. 116, въ веरтоградѣ Др.С. 148зв. +/давн. текст Иоан с. 83/, оу виноградѣ Л.С. 213зв. Два наступні приклади, де різними почерками (ІІІ і I /після 64зв./) зафіксовано спільну тенденцію, переписано з якогось одного протографа: іако же подовгають реции Л XII/12 Лвр.С. 99зв., в інших – а. ж. п. гати М.С. с. 127, Д.С. с. 297, Х.С. 84 зв., Б.С. 45зв., Ор.С. 58, Л.С. 129зв., Др.С. 85зв. і тут таки нова глава І почерком нічто же нѣ възелимете на поуть ни жеzла ни пиръ ни ни хлѣба ни мѣшца ни срѣбра ни двою рицоу иликтии Л IX/3 Лвр.С. 99зв., в інших – відсутнє слово мѣшца М.С. с. 127, Д.С. с. 297, Х.С. 84зв., Б.С. 45зв., Ор.С. 58, Л.С. 129зв., Др.С. 85зв. Тобто можна допустити або оригінальність двох писарів і свідому правку тексту, або існування невідомого нам протографа. До того ж напрошується висновок про написання: учитель – учень, або навмисне написання на одній сторінці кількома писарями??!

Іноді складається враження, що перед очима писаря було кілька протографів: ідѣте оу градъ къ шиѣкоюмъ Мт XXVI/18 Лвр.С. 142, в інших – и. оу г. къ шиѣсици Б.С. 124, Х.С. 133 +/Ar, Gl, Ju/, и. оу г. къ шиѣси М.С. с. 193, Л.С. 200 +/Tr/, и. оу г. къ нѣкомоу /SK/, давн. текст – и. оу г. къ етероу /Матф. с. 142/. Можливо, починав писати шиѣсици, а потім глянув на інший протограф, а там – нѣкомоу?

Інші текстові збіжності:

Деякі читання демонструють збіжність Др.С. з іншими євангеліями українських редакцій:

I писар – что глаголеши ш сопѣ саломіи Ів I/22 Лвр.С., Др.С. +/Ju, Kr/, у всіх інших – ш текѣ саломіи /Іоан., с. 4/; лежки совою Ів VI/43 Лвр.С. 17, Др.С. 9, в інших – лежко совою М.С. с. 380, Д.С. с. 64, Х.С. 12зв., Л.С. 14зв. +/давн. текст леждю Иоан., с. 29/; праздникъ иудеескъ коуциаго потъчѣниа Ів VII/2 Лвр.С. 22, Л.С. 18, Др.С. 11 +/Tr, потъченыа коуциъ Ju Иоан с. 32/, в інших – п. и. скінопигіа +/давн. текст Иоан., с. 32/; в поуть страненъ Мт X/5 Д.С. с. 131, Х.С. 33, Л.С. 50, Др.С. 30, в інших – в п. странынъи М.С. с. 66, в п. странескъ Лвр.С. 49, на п. языкъ Ор.С. 6 +/давн. текст Матф., с. 55/; въ градъ самаренескъ Ів IV/5 Лвр.С. 26зв., въ г. самаренескъ Х.С. 16зв., Л.С. 21зв., Др.С. 12зв. +/самаренескъ Db, Gf, Ju, Tr, Tr/, в інших – въ г. самаренескъ М.С. с. 46, въ г. самаренескъ Д.С. с. 77, въ г. самаренескъ Е.С. с. 67 +/самаренескъи Мт Иоан., с. 15/;

I писар /після 64зв./

юдиного ѿ меншихъ Мт X/42 Лвр.С., М.С., Х.С., Ор.С., Л.С., Др.С. ++/Ju, Tr/, давн. текст – юдиного ѿ малыхъ /Матф., с. 59–60/; науа ... скажовати Мт XVI/21 Лвр.С. 73, Др. С. 42 +/Ju, Tr/, в інших – скажывати М.С. с. 80, Д.С. с. 167, Х.С. 45, скажати Л.С. 69, науа ... явлати Ор.С. 18 +/давн. текст скажати Матф. с. 90/; а иже съблажнитеи Мт XVIII/6 Лвр.С. 75, М.С. с. 82, Д.С. с. 173, Х.С. 46зв., Др.С. 44 +/Gf, Gl, Tr, Ju, Tr, Vк Матф., с. 96/, в інших – Л.С. 71зв. склажнлю, Ор.С. 19зв. склажнить, +/давн. текст скандалисаєтъ Матф., с. 96/; іако мъуетъ юестъ Мт XIV/26 Лвр.С. 77зв., М.С. с. 85, Д.С. с. 182, Х.С. 49зв. Др.С. 47, Ор.С. 22зв., Л.С. 75зв. +/Gf, Ju, Tr/, давн. текст /призракъ Матф., с. 81/; подъкопати клѣти Мт XIV/43 Лвр.С. 65, М.С. с. 90, Ор.С. 26зв., Др.С. 51зв. +/Ju, Tr/, подъкопати храма Д.С. с. 196, Е.С. с. 128 +/давн. текст

Матф., с. 133/, подъкопати храминги Х.Є. 53зв., Л.Є. 82; оғготоваша драматы Л XXIV/1 Є.Є. с. 245, Ор.Є. 142, Др.Є. 184зв., в інших – оғготоваша драматы Лвр.Є. 158зв., Б.Є. 154зв., оғготоваша воня М.Є. с. 282, Д.Є. с. 520, Х.Є. 152зв., Л.Є. 259зв.; мітре юго шлены місяцеслів, кā травень Лвр.Є. 178зв., Є.Є. с. 305, мітре ю. олены Др.Є. 176, в інших – мітре юго елены М.Є. с. 266, Ор.Є. 137зв., Л.Є. 252.

ІІІ писар – доколѣ тєрплю валикъ Мт XVII/17 Лвр.Є., М.Є., Д.Є., Х.Є., Др.Є., +/Ju, Tr Матф., с. 93–94/, в інших – въ Ор.Є., васъ Є.Є., Л.Є.; всѣмъ оғмомъ Мт XXII/37 Лвр.Є., М.Є., Д.Є., Б.Є., Л.Є., Ор.Є., Др.Є. +/Ju, Tr/, давн. текст – всю мъслю /Матф., с. 120–121/; или села мене дѣла, и ювѣглия дѣла М X/29 Лвр.Є., Др.Є.; присно дѣло и ношю М V/5 Б.Є. 7зв., Др.Є. 58зв., в інших – п. дѣльмъ и ношию М.Є. с. 98, Лвр.Є. 69зв., п. дѣль и ношъ Д.Є. с. 218, Ор.Є. 33 Л.Є. 92зв. во иноу дѣль и ношъ Х.Є. 60; иакова ѳеведенина... валфоромѣта... июду скаришдескаго М III/19 Лвр.Є. 67зв., иакова ѳеведенина... валфоромѣта... июду скаришдескаго Др.Є. 55зв., в інших – ѳеведѣкова/-юва... варфоломѣта... скариотьскаго М.Є. с. 95, Д.Є. с. 208, Б.Є. 2зв., Х.Є. 57, Ор.Є. 30, Л.Є. 87зв.; զлатицу кинесъною Мт XXII/19 Лвр.Є. 68, Д.Є. с. 212, զ. кинесъною М.Є. с. 96, զлатицу к. Др.Є. 57, զ. кинесъною Б.Є. 4зв. Ор.Є. 31зв., +/զлатицу Gf, Ju, Tr, Vk/, զатоу кинесъною Є.Є. с. 122, Л.Є. 89зв. +/OE/, складъ кинесънїи Х.Є. 58 +/давн. текст Матф., с. 119/; юда како вондеть плишъ людемъ М XIV/2 М.Є. с. 157, Д.Є. с. 374, плишъ Л.Є. 162, плеши Др.Є. 111, в інших – ю. к. в. мълва въ людехъ Б.Є. 85, Лвр.Є. 116, Ор.Є. 79зв.; приидѣте оғбиилии и приимѣни причастыи моу Мт XXI/38 Лвр.Є. 68зв., оғбиилии и и прѣкимѣни причастиє юмж М.Є. с. 96, оғбиилии и и п. п. юго Д.Є. с. 213, Др.Є. 57 +/Tr/, в інших – оғ. и и п. оғдережаны юго Л.Є. 90, оғ. и и п. наслѣдїи юго Ор.Є. 31зв. +/SK/, оғбиилии и и оғдережилии достоаны юго Х.Є. 58зв., Є.Є. с. 123 +/давн. текст Матф., с. 115/.

Збіжність із давніми південнослов'янськими протографами:

I писар /після 64зв./

и соударь иже вѣ на главѣ юго Ів XX/7 Лвр.Є. 159, Є.Є. с. 250, Ор.Є. 142зв. +/давн. текст/, и оғброгусъ и. в. н. г. М.Є. с. 285, Д.Є. с. 521, Х.Є. 153, Б.Є. 158, Л.Є. 260, Др.Є. 186зв. +/Ar, Ju Иоан., с. 92/; тако гдѣ єсть юпендиитомъ прѣпотаса ста Ів XXI/7 Лвр.Є. 160, Др.Є. 187зв. +/давн. текст/, га. г. ю. пендитъни п. М.Є. с. 287, га. г. ю. срацицею п. Є.Є. с. 252, Х.Є. 153зв. +/Ar, Ju Иоан., с. 95/, га. г. ю. одежею п. Д.Є. с. 524; и пажитъ шврлашетъ Ів X/9 Лвр.Є. 161, М.Є. с. 220, Є.Є. с. 256, Др.Є. 158зв. +/давн. текст/, и паствоу ѿ. Д.Є. с. 526, Л.Є. 228зв. +/Ju, Tr Иоан., с. 47/. У місяцеслові за травень писар уживає очевидний південнослов'янізм рѣснотивенъ¹⁷ із південноукраїнським ятевим рефлексом риснотивно: и вѣмъ лко риснотивно єсть 173зв. У відповідних фрагментах Д.Є. с. 561, Є.Є. с. 304 та Л.Є. 251зв. маємо истинно. Зауважимо, що й у порівнюваних текстах цієї глави (XXI/24 від Івана) у виданні «Евангелие от Иоана в славянской традиции» також засвідчено лише истинно /Іоан., с. 98/, як, до речі, і в читанні від Івана за сьому суботу: и вѣмъ тако истинно єсть 43. Отже, лавришівський писар, принаймні для місяцеслова, мав якийсь невідомий південнослов'янський протограф.

* * *

Цікавими в Лвр.Є. є написання однакових читань від різних євангелістів. Так, у фрагменті про відвернення Петра від Христа тричі перед тим, як заспіває півень, на різних аркушах всюди написано діеслово оғзгласить, як, очевидно, і в давньому південнослов'янському списку: на арк. 117зв. (ІІІ писар) коуръ не оғзгласить М XIV/30 (у всіх порівнюваних текстах – вѣспоють М.Є. с. 160, Д.Є. с. 383, Б.Є. 88зв., Х.Є. 108, Ор.Є. 82, Л.Є. 166, Др.Є. 113зв.), на арк. 144 (І писар /після 64зв./) и авые коуръ оғзласи Мт XXVI/74 (у порівнюваних текстах – и а. к. вѣзгласи Х.Є. 135зв., Є.Є. с. 207, Б.Є. 128зв., Ор.Є. 110зв., а. к. вѣзгласити Л.Є. 204 +/давн. текст/, и а. к. вѣспѣ М.Є. с. 204, вѣспе Д.Є. с. 472 +/Gf, Ju, Tr, Vk Матф., с. 149/) та на арк. 144зв. (І писар /устав меншого розміру/) да иже коуръ нѣ оғзъгласить Мт XXVI/75 (у порівнюваних текстах – даже коуръ не вѣзгласить Б.Є. 128зв., Є.Є. с. 207, Ор.Є. 110зв., Л.Є. 204 +/давн. текст/, д. к. не вѣспоють М.Є. с. 204, Д.Є. с. 472, Х.Є. 135зв. +/Gf, Ju, Tr, Ar Матф., с. 149/). І лише на цьому ж аркуші від Івана (І писар /після 64зв./) нѣ оғспоють коуръ Ів XIII/38 (у порівнюваних текстах – не вѣспоють к. М.Є. с. 196, Д.Є. с. 472 +/Ar, Bn, Gf, Gl, Ju, Tr, Vk Иоан., с. 149/, н. вѣзгласить к., Б.Є. 130–130зв., Є.Є. с. 208, Х.Є. 136зв.–137, Ор.Є. 111, н. оғласить к. Л.Є. 206. Причому в останньому написанні Лвр.Є. явно видно виправлення: напис був інший, можливо, нѣ оғзъгласить, як і у трьох попередніх випадках. Не виключаємо, що у писаря з'явився ще один (інший) протограф.

¹⁷ Срезневский И. И. Словарь древнерусского языка. Репринтное издание. Том третий. Часть 1. Р–С. Москва, 1989. С. 223.

Виявлені текстові збіжності/розходження дозволяють зробити висновки про те, що частина Євангелія, скопійована I писарем до аркуша 61зв., вочевидь мала пряму дотичність до Галицько-Волинського Євангелія Тр: в усіх порівнюваних фрагментах текст Лвр.Є. збігається з Тр. Крім текстових, нерідко маємо й звукові: тако прѣка и миахѹть иго Мт XXI/46 Лвр.Є. 62зв. +/Tr Матф., с. 116/, в інших – иибахѹть и М.Є. с. 86, Д.Є. с. 185, Х.Є. 50зв. Ор.Є. 23зв., Др.Є. 48, Л.Є. 77 та граматичні збіжності: кланѧа са Мт. VIII/2 Лвр.Є. 52 +/Tr/, в інших – кланѧаше са М.Є. с. 67, Д.Є. с. 135, Е.Є. с. 104, Ор.Є. 7зв., Др.Є. 31зв., Х.Є. 34зв., Л.Є. 52зв. +/давн. текст Иоан., с. 46/; наполниша до вѣрхѹ Ів. II/7 Лвр.Є. 10, Л.Є. 8 +/до вѣрхѹ Tr Иоан., 8/, в інших – до вѣрхѹ М.Є. с. 36, до вѣрхѹ Д.Є. с. 52, Х.Є. 8зв., Др.Є. 5зв. Для встановлення протографа, принаймні для першого писаря, варто зважити й на той факт, що в I главі від Івана в Tr, Х.Є. та Лвр.Є. пропущено кінець 7-го вірша: да въси вѣроу имѹть именъ та цілком 8-ї: не вѣк тъ свѣтъ нъ да стѣвѣдѣтельствѹть о свѣтѣ. У порівнюваних М.Є., Е.Є., Л.Є., Др.Є., а також у давньому тексті /Иоан., с. 3/ цей фрагмент подано повністю. Виявленіа текстологічна збіжність Лвр.Є. та Tr підтверджується й висновком М. Сморонг-Ружицької стосовно стилю мініатюр обох євангелій: «На останню чверть XIII століття припадає перша фаза декорації Лвр.Є., у багатьох рисах порівнюваної зі стилем мініатюр Євангелія К-5348/Tr – B.M./»¹⁸. Також близькими за спільністю протографа (протографів) цієї частини тексту Лвр.Є. є Л.Є. та меншою мірою Х.Є. Значно складніша ситуація з іншою частиною Лвр.Є. Найперше варто зауважити, що I / починаючи від аркуша 64зв./, II і III писарі, напевне, не мали серед протографів Tr, натомість у III писаря збіжності найчастіші з Е.Є., Х.Є., Ор.Є., у I /після арк. 64зв./ писаря очевидні текстові паралелі з Ор.Є., менше з Х.Є., Б.Є., М.Є. Не виключено, що серед протографів одного з писарів було Gl. Цікаво, що в першого писаря /до 61зв./ збіжність із давнім південнослов'янським текстом (за текстологічним аналізом, здійсненим у працях Иоан., Матф.) у порівнюваних нами фрагментах відсутня, натомість у I /після арк. 64/ і у III – регулярна. Не виключаємо, що писарі цих частин мали під руками невідомий нам протограф галицько-волинської редакції. I писар /до 61зв./ копіював текст скрупульозніше, текстових (лексичних, словотвірних) відхилень не виявлено, лише фонетичні та граматичні. Натомість у частині Євангелія, де почерки I /після 64зв./ та III часто змінюються, виявлено низку написань, відповідників яким у відомих нам давніших текстах немає: не азъ ли тиа видѣхъ оу вѣртыпѣ с нимъ Ів XVIII/26 Лвр.Є. 149 /у жодному з порівнюваних немає оу вѣртыпѣ, натомість въ оградѣ, въ врѣтоградѣ, въ вѣртоградѣ, въ вѣртоградѣ, оу виноградѣ/; егда же оузырите градоzaстѣнъа Мт XXIV/15 Лвр.Є. 132 /у жодному з порівнюваних немає градоzaстѣнъа, натомість мѣрдость զапoւстѣннa, мѣрдость и զапoւстѣннe, мѣрдость զапoւстѣннou/; со ісомъ нацарапиель Мт XXVI/71 Лвр.Є. 144 /відповідність є лише в болг. тетрі Lc нацарапиель, натомість в інших – нацарапниномъ/; сотона салиъ в сеѣ раздѣлитъса Л XI/18 Лвр.Є. 96зв., в усіх порівнюваних – раздѣлиса та ін.

На основі групування євангелій Л. Жуковською на два типи – мстиславовий та мирославовий¹⁹, Т. Фределювна відносить Лвр.Є. до мстиславового типу V групи, де визначальним є Д.Є.²⁰ Зазначимо, що до цієї групи Л. Жуковська відносить і Tr²¹. Належність частини Лвр.Є. до мстиславового типу групи Добрилового Євангелія очевидна. Йдеться передовсім про роботу I писаря /до 61зв./. Найімовірніше, протографом для нього слугувало Tr, але в жодному випадку не Д.Є. Писарі інших частин (I / після арк. 64зв./, II та особливо III), очевидно, мали під руками й інші протографи, серед яких, треба думати, був і якийсь південнослов'янський. До цього спонукають ще й інші порівняння тексту. Так, у читанні від Л XI на 6-й – 7-й тиждень виявлено збіжності із Zg²²: всако ѹтво Лвр.Є. 96зв., у всіх порівнюваних – въсе/ все; деслатиноу даютъ ѿ маты и пигана Лвр.Є. 98зв., у всіх порівнюваних – ѿ воналица и пигана; ѿвѣщав же нѣктыи ѿ ӡаконъникъ Лвр.Є. 98зв., у всіх порівнюваних – ѿ книгъуни/книжникъ; блудѹщe иго и ициющe оуловити Лвр.Є. 99, у всіх порівнюваних – и ициющe тати. Також і в інших фрагментах, які писали ці писарі: и соударъ иже вѣ на главѣ иго Ів XX/7 Лвр.Є. 159, Е.Є. с. 250, Ор.Є. 142зв. +/давн. текст/, и оувероуетъ и. в. н. г. М.Є. с. 285, Д.Є. с. 521, Х.Є. 153, Б.Є. 158, Л.Є. 260, Др.Є. 186зв. +/Ar, Fl, Ju Иоан., с. 92/; тако гдѣ юестъ юендиитомъ прѣполаса ся Ів XXI/7 Лвр.Є. 160, Др.Є. 187зв. +/давн. текст/, та. г. ю. юендиитъми п. М.Є. с. 287, та. г. ю. юауцицею п. Е.Є. с. 252, Х.Є. 153зв. +/Ar, Ju Иоан., с. 95/, та. г. ю. юджею п. Д.Є. с. 524.

¹⁸ Smorag-Różycka M. Ewangeliarz ... С. 103.¹⁹ Жуковская Л. П. Текстология и язык древнейших славянских памятников. М., 1976. С. 310.²⁰ Friedelowna T. Ewangeliarz Ławryszewski ... С. 47.²¹ Жуковская Л. П. Текстология и язык ... С. 310.²² Порівнюємо за наведеним фрагментом: Жуковская Л. П. Типология и язык древнейших славянских памятников. Москва, 1976. С. 22–25.

На основі здійсненого текстологічного дослідження не можна висновувати про 13 частин кодексу, як те зробила Т. Фределювна²³. Незаперечний той факт, що пам'ятку переписували кілька писарів із різних протографів і не в один час. Остаточне ж оформлення (зшивання, переплетення) до її сучасного стану зберігання здійснено вочевидь пізніше.

МОВНІ ОСОБЛИВОСТІ

На сьогодні маємо дві праці, присвячені характеризуванню лінгвальних рис Лвр.Є.: українець Іларіон Свенцицький зробив висновок про північнобілоруське походження писарів і самої пам'ятки; полька Тереза Фределювна — про українське, галицько-волинське. І. Свенцицький, і особливо Т. Фределювна досить ґрунтовно й повно охарактеризували мову пам'ятки — з тією лише різницею, що окремі риси потрактували по-різному. Зупинимося насамперед на характерних вузьколокальних діалектних особливостях рукопису.

Перед аналізом і потрактуванням мовних рис наголошуємо на великій кількості допущених писарями кодексу очевидних помилок (описок, недоречностей, повторів) особливо з арк. 62, як-от: *яко юдинуадаго* (у порівнюваних текстах — *юдинуадаго*) 23в.; *въ галю* (у порівнюваних текстах — *въ галилъю*) 43в.; *сдѣана* (у порівнюваних текстах — *сдѣланы*) 11; *шврѣдзаныє* 23 зв.; *и не моша* (у порівнюваних текстах — *и не могаша*) 63; *не иличныя дѣла голубина zemlia* (у порівнюваних текстах — *глубины земля*) 68; *и никто же юго не можаше юго втолити* 69зв.; *коудоутъ послѣдний первии и последний первии* 76зв.; *не иличнатъ пасхояхъ* 79зв., *проподая* (у порівнюваних текстах — *проповѣдая*) 92; *смотре* (у порівнюваних текстах — *смотрите*) 101зв., *заща* (у порівнюваних текстах — *защита*) 120зв. та ін.

Для історичної діалектології найбільше вдачним мовним рівнем при характеристиці писемних пам'яток є фонетичний. Саме оригінальні звукові діалектні особливості найчастіше проникали в давні писемні тексти. Не стало винятком і досліджуване Лвр.Є.

На місці праслов'янської фонеми */ě/ в різних регіонах Славії постали різні звуки. У діалектах, що лягли в основу української мови, це насамперед [i], що й стало нормою літературної мови, а також низка інших не *i*-рефлексів, передовсім у північних говірках [ɛ]. Привертають увагу приклади континуантів *i* < *ě, де у відповідних частинах тексту порівнюваних євангелій засвідчено інші вияви: *киаста* (Д.Є. с. 40, Х.Є. 43в. *вѣста*, Л.Є. 23в. *вашета*, Др.Є. 2 *властя*) 7; *киаше* (М.Є. с. 127 *вѣ*, Д.Є. с. 298, Л.Є. 130 *ваше*, Х.Є. 85 *вѣаше*) 99зв., *ко виаходу* (Д.Є. с. 446, Б.Є. 115зв., Х.Є. 127зв., Л.Є. 192зв. *влахѹ*, Ор.Є. 102 *вѣахѹ*) 135; *виаше* (Д.Є. с. 508, Х.Є. 146зв. *вѣ*, Б.Є. 138 *вѣиаше*) 155; *вѣиашета* 156; *виаше же марыя магдалыни* (Д.Є. с. 520, Х.Є. 152зв. *влахѹ*, Б.Є. 155 *ваше*) 158зв.; *киаста вѣ* 180; *на швчи коупили* (М.Є. с. 24, Д.Є. с. 67, Х.Є. 13, Л.Є. 16 *на овчи коупѣли* (збіжність із Е.Є. с. 60 *на овчи коупили*) 20зв.; *ѹ притвори соломони* (М.Є. с. 50, Д.Є. с. 87, Х.Є. 19 зв., Л.Є. 27зв., Др.Є. 15зв. *вѣ притворѣ*) 31; *висит сѧ* (М.Є. с. 87, Д.Є. с. 188, Л.Є. 78зв. *вѣсит сѧ*, Х.Є. 51, Др.Є. 49 *вѣсит сѧ*) 63; *гришници* (Д.Є. с. 260, Х.Є. 73, Б.Є. 26зв., Л.Є. 114зв., Др.Є. 73зв. *г҃рѣшиници*) 89зв.; *запріти* (Д.Є. с. 271, Х.Є. 76, Б.Є. 31зв., Др.Є. 76зв. *запрѣти*, Л.Є. 119 *запрѣтї*) 92зв.; *прищаše* (М.Є. с. 94 *прѣщааше*, Д.Є. с. 207, Х.Є. 57, Др.Є. 55зв. *прѣщааше*, Л.Є. 87 *прѣщаše*) 67; *прѣдимъ* (Д.Є. с. 270 *прѣдѣмъ*, Х.Є. 76 *прѣдемъ*, Б.Є. 31зв., *прѣдѣмы*, Л.Є. 118зв. *прѣдемы*, збіжність із Др.Є. 76зв. *прѣдимъ*) 92; *и даша та на селѣ скѹдилничи* (Д.Є. с. 497, Х.Є. 143, Б.Є. 140, Др.Є. 151 — *скѹдѣльничи*) 151; *сила вѣшнаго осинить тѣ* (Е.Є. с. 302, Л.Є. 250 *осѣнить*) 176зв. Очевидно, у давньому старослов'янському діеслові свѣтить *сѧ*²⁴, яке, мабуть, саме так було написане в протографі, писар Лвр.Є. також відобразив руський /український/ розмовний ятевий рефлекс: *молни ... свитить сѧ* (М.Є. с. 135 *свѣтит сѧ*, Д.Є. с. 317, Х.Є. 91, Б.Є. 56, Л.Є. 137 — *свѣтить сѧ*) 104. Додамо ще приклади, які не виокремили І. Свенцицький та Т. Фределювна: *при вѣчери* (М.Є. с. 33, Д.Є. с. 42, Б.Є. 156, Х.Є. 5зв., Л.Є. 3–3зв., Др.Є. 2зв. *при вѣчерѣ*) 8; *злишше сѧ* (Д.Є. с. 147, Х.Є. 38зв. *злѣшиь*, Л.Є. 58зв. *зѣлѣшиь*) 57, і *вѣмъ лко риснотивно юстъ* 173зв. (Д.Є. с. 561, Е.Є. с. 304, Л.Є. 251зв. — *истинно*)²⁵. Крім наведених, багато раз засвідчено рефлекс *i* < *ě у словах: *вѣ вѣтрии* 4зв., *во вѣтрии* 123зв., *в оутрии* 155; *вѣ свѣдителѣство* 2; *свѣдителѣствоуменъ* 5зв.; *свѣдителѣствоу ... свѣдителѣствоуга ... свѣдителѣство ... свѣдителѣствоуга ... свѣдителѣствоугеть ... свѣдителѣствоуга* 12; *свѣдителѣствоугеть ... и вѣты же свѣдителѣствоугите* 18, *свѣдителѣствоугите* 135зв. та ін.

²³ Friedelówna T. Ewangeliarz Ławryszewski ... С. 224.

²⁴ Белей Л., Белей О. Словник старослов'янсько-український. Львів, 2001. С. 227.

²⁵ Пор.: *ѹснотивнъ*. Там само. С. 223.

Зауважимо, що з порівнюваних євангелій рефлекс *i* < *ē у слові *съвѣдитѣль* та похідних засвідчено послідовно ще в Є.Є., Л.Є. та Др.Є.

Поплутування и = ъ: *смѣри сѧ с братомъ* (Д.Є. с. 120, Х.Є. 29зв. *съмири сѧ*) 45зв.; на Ѹ *тъысѧщъ / тъысѧщи* Mr Матф., с. 89/ (М.Є. с. 80, Д.Є. с. 167 *тъысѧща*, Л.Є. 68зв. *тъысѧщъ*, збіжність із Х.Є. 45 *тъысѧщъ*) 73; *реуе к фарисѣиамъ* (Д.Є. с. 344 *фарисѣомъ*, Х.Є. 98зв. *фарисѣомъ*, Б.Є. 70 *фарисѣиамъ*) 110; *ѹчилихъ вашъ нозъкъ* (Д.Є. с. 465, Х.Є. 132зв., Ор. 107, Л.Є. 201 – *ваши*) 140; *ѹ прѣтвѣръ ... ѹ притворъ* (въ *прѣтвѣръ* Д.Є. с. 490, Б.Є. 132, Др.Є. 148зв., збіжність із Є.Є. с. 222, Л.Є. 218 *притворъ*) 149; ѿ *мѣцъ* (Х.Є. 154зв. *три мѣца*, збіжність із Л.Є. 228зв. *три мѣцъ*) 161. Багато таких поплутувань знаходимо в префіксі *прѣ-*: *не имоутъ приити* (М.Є. с. 142, Д.Є. с. 336, Б.Є. 65зв. *прїти*) 108зв.; *приг҃ываиетъ* (Д.Є. с. 475, Х.Є. 136зв. – *прїг҃ываиетъ*) 145; *въ прѣлюводѣни ... въ прилюводѣни* 164. Т. Фределювна нарахувала префіксальних поплутувань 32 випадки²⁶.

У українській писемній традиції в запозичених словах написання в фіналях на місці грецького -ει- віддавна збіглося з ятевим рефлексом (-ъї), тому вже в найдавніших писемних пам'ятках засвідчуємо випадки, які й виявлені в Лвр.Є.: *садоукин* (М.Є. с. 141, Д.Є. с. 331, Б.Є. 63 *садоукен*, збіжність із Л.Є. 143зв. *садоукій*) 107зв.; *архинерии* (Д.Є. с. 495 *архинерен*, Б.Є. 133, Х.Є. 142 *архинерки*, Л.Є. 215зв. *архынерки*) 150зв.; *прѣкоу иремин* (М.Є. с. 215 *прѣкомъ иереминю*, Д.Є. с. 497, Х.Є. 143 *прѣкомъ иереминемъ*, Б.Є. 140 *прѣкоу иреминю*, Л.Є. 216зв. *прѣкомъ иеремінію*) 151; *стѣхъ макавин* (М.Є. с. 275 *макавен*, Д.Є. с. 569 *макавки*, збіжність із Л.Є. 256 *макавин*) 182, *ѹ галелин* (Д.Є. с. 71 *въ галилѣи*, Є.Є. с. 63 *во галелѣи*, Х.Є. *въ галилѣи*) 22зв.; *моисѣя ... мосия* 96.

Також багато прикладів у пам'ятці з рефлексами *e* < *ē: *сєе /Д.в., одн./* 4зв.; *тєе /Д.в., одн./* 5; *іадъи хлєбо съ* 21зв. (у порівнюваних текстах – *хлѣбъ*), *грєшникъ* (у порівнюваних текстах – *грѣшникъ*) 33зв., *даите имъ вты ести* (у порівнюваних текстах – *тасти*) 74зв., *легуен* (Д.Є. с. 227, Л.Є. 96зв. *легуїен*, М.Є. с. 101, Б.Є. 11зв. *легуаи*) 79зв., *некто ... в չаконе* (у порівнюваних текстах – *нѣкто ... в չаконѣ*) 101зв., *встанете ... идемъ /нак. сп./* (у порівнюваних текстах – *идѣмъ*) 118; *ицилаше* 178зв.

Поплутування ε = ъ: *ѹ каперънаѹмъкъ* (у порівнюваних текстах – *въ каперънаѹмѣкъ*) 21зв.; *и шедъ ѹ тրѣтъюю годиноу* (у порівнюваних текстах – *трѣтиюю/трѣтъюю/трѣтюю*) 76; *тրѣтъял* (у порівнюваних текстах – *трѣтияла / трѣтъяла*, збіжність із Л.Є. 169зв. *трѣтъяла*) 119; *ѡ словѣсѣхъ ... ѡ словесъхъ* 85зв.; *ѡ дѣсатъ* (у порівнюваних текстах – *десатъ*) 102зв.; *се сѣдѣ се шнде* (М.Є. с. 135, Д.Є. с. 316 *се сде* или *шнде*, Х.Є. 91 *се сде* или *шнде*, Л.Є. 137 *се сде* їли *онде*, Др.Є. 92зв. *се сде* или *онде*) 104зв., *негѣснѣхъ* (у порівнюваних текстах – *нѣгѣснѣхъ*) 118зв.

При аналізі ятевих рефлексів привертають увагу й континуанти давнього *e в новозакритих складах (приклади «нового ъ»). У досліджуваній пам'ятці їх дуже багато, на що також звертали увагу І. Свенцицький²⁷, і Т. Фределювна²⁸. Із сотень прикладів ми вибрали переважно ті, які не збігаються (або такі збіжності лише в одному-двох) із відповідними місцями тексту в Мстиславовому, Добриловому, Бучацькому, Євсевієвому, Холмському, Луцькому, Оршанському та Друцькому Євангеліях: *аще չѣмнага* 5зв.; *реиѣнь ѿ օկուтили իго* (збіжність із Д.Є. с. 40, Л.Є. 2 *реиѣнь սալոցու իго*) 7; *на шօւշյեն* 7зв.; *іавлѣниե* 8; *ѹ прѣломлѣни չլѣба* 8зв.; *по шуциѣнию июдѣискоу* (збіжність із Х.Є. 8зв.) 10; *младѣници* 14зв.; *ѡ իѣմъ* (збіжність із Х.Є. 11зв., Є.Є. с. 57, Л.Є. 14зв. *ѡ իѣմъ*) 16зв.; *по իѣմъ* (збіжність із Д.Є. с. 149 по *իѣմъ*) 58; *а на իѣմъ же* 62зв.; *по вզмоշѣни* 20зв.; *коշի նագոտիւշѣни* 22; *въ прѣпловлѣниє праздника* (збіжність із Є.Є. с. 63 *въ прѣпловлѣниє*) 23зв.; *օչիѣниє* (збіжність із Х.Є. 14зв., Др.Є. 11 *օչիѣниє*) 23зв.; *в չаконѣ же вашѣմъ* (збіжність із Є.Є. с. 65 в չаконѣ же *вашѣմъ*) 24зв.; *помѣшиլѣни* 36зв.; *шествиѣни* 37; *ѡ вуѣни ѿ իго* 52; *младѣнициемъ* (збіжність із Л.Є. 55 *младѣнициемъ*) 54; *օբրѣмѣни* 54; *прѣдложѣни* 54зв.; *въ виноградѣ մօվմъ* 62; *սրѣшѣни* (збіжність із Х.Є. 57зв., Б.Є. 3зв. *սրѣшѣни*) 67зв.; *խօմѣни* 67зв.; *шѣстыюдесатъ* 68; *прииде к իѣмъ* (збіжність із Х.Є. 49 къ *իѣмъ*) 77; *սѣдմъ* 82; *լօշիѣни* (збіжність із Х.Є. 80зв., Б.Є. 38зв. *լօշիѣни*) 96; *в թըրիѣни вашѣմъ* (збіжність із Б.Є. 64зв., Л.Є. 144зв. *вашѣմъ*) 108; *սրѣшѣни* 123; *կալѣниемъ* (збіжність із Х.Є. 124 *կալѣниемъ*, Б.Є. 109зв. *կալѣниемъ*) 131; *սъ ղѣմъ вѣлыемъ* 132зв. та ін.

²⁶ Friedelówna T. Ewangeliarz Ławryszewski ... С. 120.

²⁷ Свенцицький І. Лавришівське Євангеліє ... С. 393

²⁸ Friedelówna T. Ewangeliarz Ławryszewski ... С. 112–114.

Така рефлексація ятевих виявів загалом узгоджується з іншими, переписаними на українських, передовсім галицько-волинських, землях євангеліями: Добриловим²⁹, Євсевієвим³⁰, Бучацьким³¹, Луцьким³² та, за нашими спостереженнями, Холмським. Не виявлено прикладів написання «нового І» в М.Є. та Ор.Є. У Лвр.Є. засвідчено «новий І» у прикметнику жѣнѣскъ: иоужескъ полъ и жѣнѣскъ 65. Із відомих нам текстів таке написання маємо ще в Е.Є. с. 117, а також у Четъ 1489 р.³³. У білоруському історичному лексиконі подібна фономорфологічна структура цього прикметника (з ятем) відсутня, натомість в українському XVI–XVII ст. – наявна³⁴.

У контексті аналізу континуантів *e варто зауважити й на рефлекси *o в пам'ятці. Засвідчено єдиний приклад написання у в новозакритому складі: приставлѣнии домоузвѣнѣмъ (у порівнюваних текстах – домовынѣмъ) 103. Не просто однозначно прокоментувати написання: ни оғирѣти во по тѣмъ могууть (у порівнюваних текстах – по томъ) 107зв.; гла мѣри своимъ жею се сѣть твои потѣми же гла вуеникоу (Е.Є. с. 304 по том, Л.Є. 251зв. по томъ) 178зв.; w сеbe самѣмъ (у порівнюваних текстах – самомъ) 24зв.; wбразиша сѧ храминѣ тѣи (у порівнюваних текстах – тои) 52. У наведених прикладах незаперечні написання І на місці *o в новозакритому складі. Транслітерувальники опублікованих /М.Є., Е.Є., Д.Є., Б.Є./ євангелій послідовно подавали *по томъ* саме так, окремо, і відповідно в словопокажчиках ця форма представлена серед займенниківих. Утім чеські лексикографи, упорядники «Словника старослов'янської мови», засвідчують *потомъ* і як прислівник з написанням разом³⁵. Від другої половини XIV ст. дослідники українських пам'яток та укладачі лексиконів послідовно виділяють прислівник *потомъ*³⁶. Неможливо встановити з контексту наведених із Лвр.Є. прикладів, чи відбулася прислівниція прийменниково-займенникової конструкції *по томъ > потомъ* з перенесенням наголосу на прийменник. Для остаточних висновків щодо ікавізму/неікавізму в прикладах потѣм/по тѣмъ, w самѣмъ (М.в., одн.), тѣи (М.в., одн., ж.р.) варто зважити й на інші написання в досліджуваній пам'ятці. Писарі Лвр.Є. у займенниківих формах М. в. одн. накреслювали графему І і відповідно до *e: w имени твоѣмъ (Д.Є., Х.Є., Б.Є., Л.Є. – твоемъ) 94зв.; въ домоу моѣмъ (Д.Є., Х.Є., Б.Є., Л.Є. – моемъ) 103зв.; въ срѣди своѣмъ (Д.Є., Б.Є. – своемъ) 113; w имени твоѣмъ 164зв.; въ срѣди своѣмъ (Х.Є. 161зв., Л.Є. 238 зв. своемъ) 168, що цілком ув'язується з давньоукраїнською писемною традицією вживання літери І на місці *e в новозакритому складі («новий І»). Власне саме так і коментує ці написання І. Свенцицький³⁷, а Т. Фределювна подібну зміну називає характерною рисою південноукраїнських рукописів³⁸. Звичайно, приклади потѣмъ (чи по тѣмъ) та w самѣмъ, тѣи у контексті сказаного також можна пояснювати як морфологічно зумовлені. Питання про вимову ятевого рефлекса в цих словах залишається відкритим: пишучи w имени твоѣмъ, копіювальник проговорював [твойем] чи [твойім]? У написаннях потѣмъ, w самѣмъ, тѣи вимова [потем самем тей] малоймовірна. Якщо в протографі було вжито форми з o – w самомъ, то навіщо копіювальнику Лвр.Є. змінювати його на І – w самѣмъ? Висновок звідси двоякий: або існував невідомий нам протограф з ятевими написаннями, або писар Лвр.Є. свідомо накреслював графему І на місці o, бо так вимовляв ці слова [пот'їм сам'їм т'їй]. В українських пам'ятках написань І на місці *o в новозакритих складах (nehaj i в морфологічно зумовлених позиціях) у кінці XIII – на початку XIV ст. не засвідчено. У річищі зазначеного цікаве написання шнъ үлѣкъ оѹбиникъ и есть испѣра 28зв. (у порівнюваних текстах – шнъ үлѣкъ оѹбница вѣ испѣра М.Є. с. 48, онъ үлѣко оѹбница вѣ искона Д.Є. с. 82, шнъ үлѣко оѹки и вѣ искона Е.Є. с. 77, шнъ үлѣко оѹбница вѣ искона Х.Є. 18, онъ үлѣкъ оѹбница вѣ испѣра Др.Є. 14). Лише в Tr /Іоан., с. 41/ та Л.Є. 24–24зв. онъ оѹбиникъ үлѣкоу. Якщо допустити, що Tr було протографом для писаря цієї частини, то чим викликана зміна o > i оѹбиникъ – оѹбиникъ?

²⁹ Осінчук Ю. Живомовні риси в Добриловому Євангелії 1164 року // Добрилове Євангеліє 1164 року. / Упорядник Ю. Осінчук. Відп. ред. В. Німчук. Львів, 2012. С. 18–22.

³⁰ Німчук В. Євсевієве Євангеліє 1283 р. як пам'ятка української мови // Євсевієве Євангеліє 1283 р. / Підгот. до вид. Г. Арполенко, З. Козирєва, Г. Лиса, В. Німчук, К. Симонова, Г. Щербатюк. К., 2001. С. 12–16.

³¹ Німчук В., Осінчук Ю. Мовні риси Бучацького Євангелія // Бучацьке Євангеліє XII – XIII ст. / Відп. ред. В. Німчук, підгот. до вид. Ю. Осінчук. К., 2017. С. 14–15.

³² Бузук П. Говірка Луцької Євангелії XIV в. // Збірник комісії для дослідження історії української мови. Т.1. К., 1931. С. 124; Баньчевовский Я. О языке Луцкого евангелия XIV в. // Studia Slavica Hungaria. XVII. 1971. С. 20–22.

³³ Німчук В. Українська Четъя 1489 року. Житомир, 2015. С. 43.

³⁴ Словник української мови XVI – першої половини XVII ст. / Відп. ред. Д. Гринчишин. Львів, 2002. Вип. 9. С. 178.

³⁵ Slovník jazyka staroslověnského. / Hlavní redaktor Jozef Kurz. T. III. Praha, 1973. С. 213.

³⁶ Грамоти XIV ст. Упорядк. М. М. Пещак. К., 1974. С. 183; Словник староукраїнської мови XIV–XV ст. У двох томах. Том 2. / Ред. тому Л. Гумецька, І. Керницький. К., 1978. С. 213.

³⁷ Свенцицький І. Лавришівське Євангеліє ... С. 393

³⁸ Friedelówna T. Ewangeliarz Ławryszewski ... С. 142.

Характерною звуковою особливістю пам'ятки є чергування *y* // *v*. Після занепаду зредукованих у прийменниках/префіксах *vъ/vъ-*, *vъзъ/vъзъ-* руські писарі часто писали літеру *y*, а відповідно на місці споконвічного початкового *y* – букву *v*, якою позначали нескладовий *ý*. Цю рису відзначають усі дослідники найдавніших пам'яток давньоукраїнського періоду³⁹. За спостереженнями Т. Фределювни в Лvr.Є. превалює зміна *v* > *y*, значно менше прикладів *y* > *v*. До того ж у різних частинах пам'ятки це явище представлено неоднаково. Наприклад, у виділюваних польською дослідницею 5-й та 7-й частинах – лише поодинокі випадки, а в 9-й – при 113 *v* > *y* зовсім відсутні *y* > *v*⁴⁰. Із сотень прикладів подаємо передовсім такі, які не мають відповідників цієї зміни в порівнюваних євангеліях.

B > y: швр'єте оу цр'їзи 3; оулеюша сали (Д.Є. с. 60, Х.Є. 10, Л.Є. 12 въл'єюша, Е.Є. с. 54 вл'єзъ салъ) 13зв.; да вѣроуете оу тъ ... манынъ оу поустыни (М.Є. с. 41–42 да вѣроуете въ тъ ... манынъ въ поустыни, Д.Є. с. 63 да вѣроуете въ нъ ... манынъ въ поустыни, Х.Є. 11зв., Л.Є. 14 да вѣроуете въ тъ ... манынъ оу поустыни) 16; живъ коудеть оу вѣкты (Д.Є. с. 69, Е.Є. с. 61, Х.Є. 14 въ вѣкты, збіжність із Л.Є. 17 оу вѣкты) 21зв.; идоша оусплатъ (Д.Є. с. 70, Е.Є. с. 62, Х.Є. 14 въсплатъ, збіжність із Л.Є. 17зв. оусплатъ) 22; азъ оу васъ ... азъ оу н'емъ ... и оу агнъ оум'єшую (М.Є. 56, Д.Є. с. 104–105, Х.Є. 25–25зв., Е.Є. с. 90 азъ въ васъ ... азъ въ н'емъ ... и въ агнъ, збіжність із Л.Є. 37 азъ оу н'емъ ... и оу агнъ) 40; ў оуестокъ и западъ ... и оузлагоутъ (Д.Є. с. 144, Х.Є. 37зв. ў въестокъ ... и възлагоутъ, збіжність із Л.Є. 56зв. ў оуестокъ ... и оузлагоутъ) 55зв.; воли же оуливахоч ся оу корабль (Д.Є. с. 217, Х.Є. 59зв., Ор.Є. 33, Б.Є. 7 въливахоч ся въ корабль, збіжність із Л.Є. 92 оуливахоч ся оу корабль) 69 та ін.

У > v: въ вътрии (М.Є. с. 33, Д.Є. с. 44 въ оутр'ї, Х.Є. 6, Др.Є. 3 въ оутрии) 4зв.; реуе їь свонимъ вуеникомъ (Х.Є. 8зв. оученникомъ, Л.Є. 8зв., Др.Є. 5зв. оученікомъ) 10зв.; како въко се глть (Д.Є. с. 64, Х.Є. 12зв., Л.Є. 14зв. – оуко) 17; н'к вуивъса (Д.Є. с. 72, Е.Є. с. 63 н'к оуку ся, Х.Є. 15, Л.Є. 18зв. не оуивъса) ... разоум'єшть въ вуїни (Д.Є. с. 72 разоум'єшть оуїїни, Е.Є. с. 63 разоум'єшть оуїїни, Х.Є. 15 разоум'єшть въ оуїїни, Л.Є. 18зв. разоум'єшть о оуїїни) 23зв.; нав'чите ся (Д.Є. с. 141, Х.Є. 37, Др.Є. 33зв. наоучинте ся, збіжність із Л.Є. 55зв. научинте ся) 54; тако вчитель (Д.Є. с. 381, Х.Є. 107зв., Б.Є. 88зв. – оуучит'ль, Ор.Є. 81зв. оуучитель, збіжність із Л.Є. 165 вчитель) 117зв.; косноувъ во вхо иго (Д.Є. с. 399, косноувъ оухо, Ор.Є. 87зв. късноувъ оухо, Х.Є. 113зв. косно и въ оухо, Л.Є. 173 косноувъ во оухо) 121; во вши иго (Д.Є. с. 416, Ор.Є. 93зв., во оуши иго Х.Є. 119зв., збіжність із Л.Є. 179зв. во вши иго) 125; швого виша швого виша (Х.Є. 124, Б.Є. 109зв., Л.Є. 187, Др.Є. 131зв. швого оубиша) 131; водоу во влагивалницю (Д.Є. с. 464, Б.Є. 124зв., Х.Є. 132 въ оулагивальницю) 140 та ін.

Възъ- > уз-: моис'ки оужнесе (М.Є. 34 миуси възнесе, Д.Є. с. 47 моиси възнесе, Х.Є. бзв. мииси възнесе) 5зв.; оузвратиста (Д.Є. с. 43, Х.Є. 5зв., Л.Є. 3зв., Др.Є. 3 възвратиста) 8зв.; шїп оуекр'ешаєть (Д.Є. с. 55, Х.Є. 9, Л.Є. 8зв., въскр'ешаєть, Е.Є. с. 50, Др.Є. 6 въскр'ешаєть) 11; хот'єсте оуздрадовати ся (Д.Є. с. 57, Х.Є. 9зв., Е.Є. с. 51 въздрадовати ся, збіжність із Л.Є. 10зв. оуздрадовати ся) 12зв.; и оужнанавид'єша (М.Є. с. 24, Д.Є. с. 66, Х.Є. 13 и възненавид'єша, збіжність із Л.Є. 15зв. и оужненавид'єша) 18; и оузлагоутъ (Д.Є. с. 144, Х.Є. 37зв. и възлагоутъ, збіжність із Л.Є. 56зв. и оузлагоутъ) 55зв. та ін.

Наведені приклади красномовно ілюструють очевидну збіжність Лvr.Є. з Л.Є.⁴¹.

Засвідчені в тексті Євангелія приклади наближення вимови давніх *у (ы) та *i (и). І. Свенціцький наводить приклади: стылоуали кѹп'єли 32зв., утты /нак.сп./ 132, кнъгты 147зв., дроужънты 166, ўкрилъ 164зв., антъпты 177⁴² (у всіх порівнюваних фрагментах *ы* та *и* – написані відповідно до етимології). Т. Фределювна, крім випадків плутання *ы* – *i* після задньоязикових, інших не подає взагалі⁴³. Ми засвідчили ще такі: на кѹм'є (Д.Є. с. 249, Б.Є. 20зв., Х.Є. 69, Л.Є. 109, Др.Є. 69зв. – на крил'є) 85; оу монастириехъ (и виправлене з ы) 157; дъщеры ирл'иктыа (Д.Є. с. 405, Х.Є. 115зв., Ор.Є. 89зв., Л.Є. 175зв. – дъщери) 122; дщеры 156зв.; лицем'єри ... лицем'єры (Д.Є. с. 442, Х.Є. 126зв., Ор.Є. 101, Б.Є. 114, Л.Є. 191 – лицем'єри) 134.

Значно частіше зміну *ы* > *u/i* засвідчено після задньоязикових: похоти плотьски ... моужьски (часткова збіжність із Л.Є. 1зв. плотьски ... моужьски) 2; үлб'уцький 56зв.; аки овця 49зв.; никии стар'бишинамъ

³⁹ Жовтобрюх М. Фонетика // Жовтобрюх М., Русанівський В., Скларенко В. Історія української мови. Фонетика. К., 1979. С. 225–227; Шевельов Ю. Історична фонологія української мови. Харків, 2002. С. 378–382; Німчук В. Євсевієве Євангеліє ... С. 27.

⁴⁰ Friedelówna T. Ewangeliarz Ławryszewski ... С. 118.

⁴¹ Див. також: Бузук П. Говірка Луцької Євангелії. С. 123–124.

⁴² Свенціцький І. Лавришівське Євангеліє ... С. 393

⁴³ Friedelówna T. Ewangeliarz Ławryszewski ... С. 121–122.

жреуцькимъ 76зв.; 101; улѣкъ нѣкии 103; сїъ улуккии 107; ѿ садоукки 107зв.; глїщимъ нѣкимъ 108; ники же рабъ 112; скариштскии 130; а дроугии 135; улѣуцкии 139; галелѣкиськимъ (збіжність із Л.Є. 203зв. галелѣкискимъ, Х.Є. 135зв. галилѣкискимъ) 144; на ... дїй вѣликии 151; дамаскинъска 164; феодора трихинги 177; етѡе глоукирѣ 178зв. та ін.

У пам'ятці багато написань з ы після префіксів *въ-*, *изъ-*: *ѹчыде* (Д.Є. с. 72, Е.Є. с. 63, Х.Є. 14зв. възида, Л.Є. 18зв. *изида*) 23зв.; *изыти* (Д.Є. с. 304, Х.Є. 87, Б.Є. 49зв. *изити*, Л.Є. 132 *изетыти*) 101; *нѣ изыдѣте* (Д.Є. с. 195, Х.Є. 53 *изидѣте*, Б.Є. 111, Л.Є. 81зв. *изыидѣте*) 64зв.; и *изыдѣть* (Д.Є. с. 526 *изидѣть*, Е.Є. с. 256 *изидѣть*) 161; *изыдосте* (Е.Є. с. 299 *изидосте*) 175зв.; *възыщете* (Д.Є. с. 75, Е.Є. с. 65, Х.Є. 15зв. *възищете*, Л.Є. 20 *възїщете*) 24зв.; *възыщете* (Д.Є. с. 473, Б.Є. 130 *възищете*) 144зв.; *взыгра* с 160зв. та ін. Таку рису відзначив і в Е.Є. В. Німчук⁴⁴.

Виняткова подібність із євангеліями українських редакцій щодо долі ь, ъ. Для писарів Лвр.Є. написання літер ь, ъ було швидше правописною традицією, яку вони часто порушували. Уживання ь, ъ в пам'ятці ґрунтовно проаналізовано в працях І. Свенціцького⁴⁵ та Т. Фределювни⁴⁶. Наведемо лише частину написань, пов'язаних із ь, ъ, які не мають відповідників у порівнюваних євангеліях або збігаються лише з одним чи кількома з них: *соудъ лъти правденъ* (у порівнюваних текстах – *соудъ мои*, збіжність із Х.Є. 9зв. *соудъ лъти*) 12; *ѹ тво дїй* (у порівнюваних текстах – *тъ дїй*) 21; *роптъ многъгъ!* вѣ (у порівнюваних текстах – *ѹпгътъ* М.Є. с. 44, *ѹпотъ* Д.Є. с. 71, Х.Є. 14зв. *роптъ*, Др.Є. 11, Л.Є. 18 *ропотъ*, збіжність із Е.Є. с. 63 *ропотъ*) 21; по *пласти* *соудите* (у порівнюваних текстах – по *пласти*) 24зв.; *не доволѣеть* *имъ* (у порівнюваних текстах – *не довгълѣютъ* М.Є. с. 49, *не доогълѣютъ* Д.Є. с. 84, *не довлѣеть* Х.Є. 18зв., збіжність із Е.Є. с. 73, Др.Є. 15, Л.Є. 25зв. *не доволѣютъ*) 30; *скръжетъ зоукомъ* (у порівнюваних текстах – *скръжетъ*, лише в Л.Є. 56зв. *скръжетъ*) 55зв.; *шслабльна ... шслабльномоу* (у порівнюваних текстах – *шслабленна ... шслабленомоу*) 61зв.; тогда *пристоуплеще /+давн.* текст *пристажьше* Матф., с. 93/ *ѹүнци* (у порівнюваних текстах – *пристоупиша*) 63; *лькаше* (у порівнюваних текстах – *лѣкаше*) 66; *ѹ лѣхъ вѣтохъ* (у порівнюваних текстах – *вѣтъхъ*) 66зв.; *скорби или изгнанью* (у порівнюваних текстах – *скърби или изгнанію* М.Є. с. 97, Ор.Є. 32, *скорби или изгнанію* Др.Є. 57зв., *скерби или изгнанію* Д.Є. с. 214, Б.Є. 6, збіжність із Л.Є. 90зв. *скорби ли їзгненію*) 68зв.; *скербл* (у порівнюваних текстах – *скърбл* М.Є. с. 172, Ор.Є. 91зв., *скорбл* Л.Є. 178, *скорбл* Др.Є. 123зв., збіжність із Д.Є. с. 411, Х.Є. 117 *скербл* та Б.Є. 99зв. *скербл* 123зв.; *скербл* *зѣло* (у порівнюваних текстах – *скърбл* М.Є. с. 193, Ор.Є. 108зв., *скърбл* *зѣло* Др.Є. 142, збіжність із Д.Є. с. 466, Б.Є. 125, Л.Є. 201 – *скербл*, Х.Є. 133зв. *скербл* 142зв.; *даже* *ми сѣдъ* (у порівнюваних текстах – *дажь ми сѣдѣ*) 70зв.; *притоую* *сию* (у порівнюваних текстах – *притъюю*/ *притчюю*) 85зв.; *ниutto же покровно есть* (у порівнюваних текстах – *покръвено/покровено*, збіжність із Др.Є. 85 *покровно*) 99; *петро* (у порівнюваних текстах – *петръ*) 112; *свѣтъ* *створиша фарисѣи* (у порівнюваних текстах – *съвѣтъ*, збіжність із Х.Є. 125, Е.Є. с. 183, Л.Є. 189 – *свѣтъ*) 132зв. та ін. Заміна ь > є та одзвінчення т призвели до написання одним із писарів *иода скариодъскии* 118, навіть *иудоу скаришдескаго* 67зв. (пор. ще в Др.Є. 55зв. *иудоу скаришдескаго*). У контексті поплутувань, пов'язаних із ь, ъ, привертає увагу написання одним із писців житъ *вѣчнѹе* (у порівнюваних текстах – *житиie/житыe*) 112. Чи не йдеться в цьому випадку про відбиття вимови [жит'є]?

Показовим у пам'ятці є написання утворень від кореня *скерб-* < *sk^brb-. В. Німчук такі вияви в Е.Є. пояснює тим, що попович Євсевій переписував текст не просто із східнослов'янського протографа, а з південносхіднослов'янського⁴⁷. На це вказала також Т. Фределювна⁴⁸. Не зрозуміло, чому І. Свенціцький відніс написання *скерб-*, *скорб-* до «залишків давньослов'янської основи»⁴⁹. Сказане цілком стосується й досліджуваного Лвр.Є. У порівнюваних євангеліях простежується ізофона, яка відділяє тексти галицько-волинської від інших східнослов'янських, а також від ранньої київської редакцій: у М.Є., Ор.Є. та Др.Є. не засвідчено жодного написання *скерб-*, лише *скърбл-/скорбл-*, натомість у Д.Є., Б.Є., Х.Є. та Е.Є. – тільки *скербл*⁵⁰.

Для всіх копіювальників кодексу характерними є написання з ы перед йотованими відповідно до південнослов'янських з *и*: *иавлѣныe* 8, *ѹздыжаны* 14зв., *въ прѣпловлѣныe* 23зв., *писаныe* 39зв., *вѣлыe* 52,

⁴⁴ Німчук В. Євсевієве Євангеліє ... С. 22.

⁴⁵ Свенціцький І. Лавришівське Євангеліє ... С. 388–390.

⁴⁶ Friedelowna T. Ewangeliarz Ławryszewski ... С. 99–108.

⁴⁷ Німчук В. Євсевієве Євангеліє ... С. 10.

⁴⁸ Friedelowna T. Ewangeliarz Ławryszewski ... С. 108.

⁴⁹ Свенціцький І. Лавришівське Євангеліє ... С. 388.

⁵⁰ Пор. ще: Осінчук Ю. Живомовні риси в Добриловому Євангелії. С. 16–17; Німчук В., Осінчук Ю. Мовні риси Бучацького Євангелія // Бучацьке Євангеліє XII – XIII ст. К., 2017. С. 13.

желївничи 139, марыи 158зв., настаськ 165, прикладів дуже багато. На таку особливість рефлексації є в пам'ятці звертала увагу Т. Фределювна⁵¹. Крім відзначених поплутувань є – и, засвідчені й є – ы: по пласти 24зв.¹, взы коупъ 104зв.¹, имы (дав.) 89зв.¹, а також зворотня ы – є: ѿ четъре вѣтъре 54зв.^{II}, со вченикъ своими 117зв.¹, додамо ще – погъбъшаго 99 та є – оу: не имоющомъ (дав. одн.) 82¹, изъстъ бжии 85¹, ишедоушю 79¹, съсъдъ 154¹, всакъ болѣзнь (знах.) 165¹⁵². Зміни є – и, є – ы широко виявлені й у Е.Є.⁵³ Показовою рисою Лvr.Є. є приклади з и, ы відповідно до є, є перед голосним и або йотованим. На цю особливість звернув увагу I. Свенцицький: вѣми и 29^{II}, исповѣми и азъ 47зв.¹, соудити и 57¹, недостоити ега, имахоути и 70зв.¹, молахоути и 70зв.^{II}, 81¹, гнетахоути и 79¹, слышати и 81¹, держахоути и 87зв.¹, оузлюбити и 95зв.¹, юмлети и 101зв.¹, да ижденоути и, вѣдости и 101зв.^{II}, вѣпрашаути и 109зв.^{II}, 111^{II}, 114^{II}, поугтети и 137зв.^{II}; видѣлъ и 34¹, прославихъ и 35¹, приведоухъ и 63¹, облекъ и 156¹, оубинмы и 68зв.¹, приведоухъ и 73зв.^{II}, ѿбѣцавъ єсъ 76зв.^{II}, прославихъ и 137зв.^{II}, прияты и 161зв.¹, видѣвъ и 163¹, повиты и 167зв.¹⁵⁴, додамо ще – оузлаты ихъ 104. Подібних написань багато в євангеліях українських редакцій. У відповідних порівнюваних фрагментах ми виявили такі: вѣли и Е.Є. с. 72, Х.Є. 18зв., соудати и Д.Є. с. 147, имахоути и Д.Є. с. 160, молахоути и ... слышахоути и Д.Є. с. 233, Б.Є. 14, Х.Є. 65, юмлети и Д.Є. с. 306, Х.Є. 87зв., Б.Є. 50зв.; видѣлъ и юси Е.Є. 80, Х.Є. 21зв., приведоухъ и Е.Є. 116, Х.Є. 51зв., приведоухъ и Д.Є. с. 170, Х.Є. 46, Л.Є. 70, прияты и Д.Є. с. 528, Х.Є. 154зв., Е.Є. с. 259. Натомість не засвідчено жодного випадку цієї зміни в М.Є., Ор.Є. та Др.Є. Ці явища можна було б пояснювати тенденцією руських писарів читати ѹ писати по складах. Проте тенденція чомусь не поширилася на писарів М.Є., Ор.Є. та Др.Є., звідки можливий висновок: для Др.Є. це невластива особливість (пам'ятка написана поза ареалом поширення цієї ізофоні), а Ор.Є., як і М.Є., створене в час, коли зредуковані в кінці слів писали ще послідовно. Коментуючи подібні написання в Е.Є., В. Німчук допускав специфічну місцеву вимову в українських південно-західних діалектах⁵⁵.

Писарі кодексу часто виявляли на письмі ѹ іншу розмовну особливість: плутання передовсім ненаголошених (хоч трапляються приклади ѹ під наголосом) e та i. Т. Фределювна цієї риси не відзначила. Таку особливість виявлено або як оригінальну в Лvr.Є., або збіжності трапляються у відповідних фрагментах євангелій лише українських редакцій. Е > i: прѣиди ѿсѹдѹ тало и прѣидить / про гору/ (М.Є. с. 87 прѣидеть, Д.Є. с. 189 прѣидѣть, Х.Є. 51зв. преидеть, Л.Є. преїдеть, Др.Є. 49 прニアдеть) 63; не оукрадиши (у порівнюваних текстах – не оукрадеши) 67; генисаритъскоу (у порівнюваних текстах – генисаretteськоу) 77зв.; дондже (у порівнюваних текстах – дондеже) 82зв.; вѣзтыграйти (у порівнюваних текстах – вѣзтыграите) 88зв.; пометинъ и оукрашенъ (у порівнюваних текстах – пометенъ) 97; лєгишнъ (у порівнюваних текстах – лєгєшнъ, збіжність із Л.Є. 127 лєгишнъ) 97зв.; үлїкъ нїкѣти ... ѿди на лѣта (у порівнюваних текстах – отиде / ѿди / отъиде) 106зв.; придѣте оуздрадоѹмъ сіа 119зв.; не трѣкоѹть ӡдравии враѧ но болацен (у порівнюваних текстах – болацію) 124зв.; внидоша оу притворъ (у порівнюваних текстах – въ преторъ М.Є. с. 203, Х.Є. 140, въ прѣторъ Д.Є. с. 490, Б.Є. 132, Др.Є. 148зв., збіжність із Е.Є. с. 222, Л.Є. приторъ) 149;

I > є: и вси дивете сѧ (у порівнюваних текстах – дивите сѧ) 23зв.; первѣи оулазаше (у порівнюваних текстах – первѣи) 20зв.; оу галелии (у порівнюваних текстах – галилѣи, збіжність із Е.Є. с. 63 во галелѣи) 22зв.; галелїблнє (у порівнюваних текстах – галил ане / галил ане) 101; пришедшемъ к немо (у порівнюваних текстах – пришедшими) 28; нїкѣ мене достоинъ (Д.Є. с. 164 достоинъ +/давн. текст достоинъ, Матф., с. 59/, збіжність із Е.Є. с. 110 достоин) 71зв.; дваласотна среѣрънектъ (у порівнюваних текстах – среѣръникъ / сѹѣръникъ) 79зв.; прニアде ко лїнѣ с поуте (у порівнюваних текстах – съ поути) 96зв.; старѣишены (у порівнюваних текстах – старѣишингы) 106зв.; словеса люга не меноуть (Б.Є. 84зв., Др.Є. 110зв. не миноуть) 116;

Цю зміну ми вбачаємо ѹ у префіксі не имоуть прити (Х.Є. 95, Л.Є. 145зв. не имоуть прити) 108зв. та в написаннях, пов'язаних із колишніми зредукованими: вѣахоу с'єдѧще фарисѣи и ڇаконѹѹчитель (Д.Є. с. 258, Е.Є. с. 133, Б.Є. 25зв., Ор.Є. 46зв., Л.Є. 113зв. ڇаконѹѹчитель, збіжність із Х.Є. 72зв. ڇаконѹѹчитель) 89; да мѣстът сѧ кровѣ (у порівнюваних текстах – мѣстит сѧ кровь) 98зв.; съ шроѹжниель ... съ шроѹженель (у порівнюваних текстах – съ шроѹжниель ... съ шроѹжниель/съ шроѹжниель ... съ шроѹжниель) 118; и рѣша в сѧ видаѧте іако (у порівнюваних текстах – видите) 136; что міа виєши (у порівнюваних текстах – виєши/виєши) 149; и оузバル калибнъ (у порівнюваних текстах – вѣзвали) 157; швлакъ свѣтель ѿсѧл (у порівнюваних

⁵¹ Friedelowna T. Ewangeliarz Ławryszewski ... С. 107.

⁵² Приклади подаємо за: Свенцицький І. Лавришівське Євангеліє ... С. 389.

⁵³ Німчук В. Євсевієве Євангеліє ... С. 20–21.

⁵⁴ Свенцицький І. Лавришівське Євангеліє ... С. 389.

⁵⁵ Німчук В. Євсевієве Євангеліє ... С. 21.

текстах – *ѡсилага*) 182зв.; *коѹзлыкъ демѧнаѹ* /нагадування на полях, кого ушановувати/ 99зв., у місяцеслові *куѹзлы и демѧна* /листопад/ 165, *коѹзлы и демѧна(!)* /липень/ 181 (у порівнюваних текстах – М.Є. с. 233, 272, Ор.Є. 127, 139зв. *дамиана*, Д.Є. с. 533, 569, Х.Є. 157зв. Др.Є. 163зв. *дамиана*, Е.Є. с. 273 Др.Є. 179 *демѧна*, Л.Є. 234зв., 255 *дамѧна*).

Зазначені вище поплутування *ε* / *i* відзначає як характерну особливість у Є.Є. В. Німчук⁵⁶, причому нерідко однакові зміни виділяємо в тих самих словах обох пам'яток.

У низці засвідчених написань привертає увагу поплутування *ε* / *a*: *въ градъ самаренескъ* 26зв. Така фономорфологічна структура цього прикметника виявлена передовсім у євангеліях галицько-волинських редакцій – Х.Є. 16зв., Л.Є. 21зв., *самаренескъ* та в Др.Є. 12зв., у якому численні текстові збіжності виявлено саме з цією групою євангелій, (пор. також */самаренескъ* Db, Gf, Ju, Tr, Tr Іоан., с. 15/, де, крім українських Ju, Tr, Tr, подібні написання маємо в блг. Db та серб. Gf. В іншому випадку навпаки писар Лvr.Є. накреслює графему *a*, де в усіх порівнюваних – *ε*: *шкаменни ср҃цъ ихъ* (*ω шкамененни* М.Є. с. 172, *ο окамененены* (!) Д.Є. с. 411, *ω окамененни* Х.Є. 117, Б.Є. 99зв., *ω шкамененни* Ор.Є. 91зв., *ο окаменены* Л.Є. 178, *ω шкамененни* (!) Др.Є. 123зв.) 123зв.

У контексті аналізованих виявів звукових особливостей (*ь* / *ъ*, *а* / *ε*, *и* / *ε*) та орфографії пам'ятки цікавим є написання *не пить ли птицъ цѣнитсѧ на пыти ср҃ѣврникъ* Л XII/6 (у порівнюваних текстах – *пыть* або *ѣ*) 99. Зважаючи на послідовність поплутувань писарями пам'ятки *а* – *ε* та *ε* – *i*, цілком імовірним видається нам припущення про відбиття вимови [*n'et'*] у цьому випадку. Не виключаємо й місцевої діалектної вимови [*n'im'*]⁵⁷. Зовсім незрозумілим є потрактування І. Свенціцьким цього прикладу, як і інших двох, у контексті акання: *аще вси блазнитеſѧ* (3 pl.) 117зв. /*треба сблазнитеſѧ – В.М./, *приимѣте идѣте* 142зв.⁵⁸ Щодо першого прикладу, то кількома рядками вище написана ця ж фраза, але з уст Ісуса: *гла илиъ ісѧ яко вси съблазнитеſѧ сѧ ω мнѣ*, яку писар міг уписати замість наявної в протографії: *петръ же рече имену аще вси съблазннатъ сѧ*. Найімовірніше, протографом для другого прикладу І. Свенціцького був текст не з *ē > *ia*, а з *ē > *ѣ*-рефлексом – *ѣдите* /нак. сп. ‘їжте’/. У різних частинах Lvr.Є. маємо різні вияви *ē в цьому дієслові: *нѣ также ѿша шїи ваши* 21зв., *ни єдъи ни пыла* 53зв., *ни хлѣба ѿсти* 67зв., *пси єдять* 82; *иша хлѣбъ* 13зв., *гадъи* 21зв.; *дайте илъ вты єсти* 74зв., *паскоу со вуенитъ моими ємы* 139. Логічно допустити в написанні *приимѣте идѣте* вияв *ē > *i* [*ийдите*] ‘їжте’. У річищі зазначених написань допускаємо поплутування початкового *иē* > *i* в слові *ики*: *или икты рабъ* Л XV/31 (у порівнюваних текстах – *кты*) 102зв., тобто в мовленні, можливо, було [їеки].*

Поплутування *o* / *u* мають місце насамперед у напрямі *u* > *o*. І. Свенціцький виокремив такі приклади: *послоѹшьствоѥтъ* 27зв.¹, *послоѹшьствоѹтє* 98зв.^{II}, *тродистсѧ ... троудишаſа ... оу тродъ* 28^I, *народъ глacho* 35^I, *вѣроѹши* 37зв.^I, *сводѣтсѧ* 39зв.^I, *бодѣтє* 51^I, *не многоце* 51зв.^I, *разомѣти* 57зв.^I, *пасоѹен* 58зв.^{II}, *горошиу зernoу* 69^{II}, *миноль юстъ* 74зв.^{II}, *наѹи ны* 96^I, *плакахоса* 156зв., додамо ще: *сложкоу* 18, *разлоѹаѥтъ* 65. Значно менше *o* > *u*: *верѹгъша* 29зв.^I, *поѹ поути* 117^{II}, *съ посоѹхъи* 118, *скузъ* 89^I⁵⁹, додамо ще *коѹви* /*богуві*/ 18. Подібні написання в євангеліях з українських, передовсім галицько-волинських, скрипторіїв – не рідкість⁶⁰.

У пам'ятці виявлено дуже багато випадків властиво українських форм префіксальних дієслів, похідних від *и-ти*: *приидѣть ғодина* (у порівнюваних текстах – *приидѣть/приидѣть*, збіжність із Л.Є. 15зв. *приидѣть*) 18; *приидохъ* (у порівнюваних текстах – *приидохъ*, збіжність із Є.Є. с. 65, Л.Є. 20 *приидохъ*) 24зв.; *приидѹ* (у порівнюваних текстах – *приидѹ*, збіжність із Л.Є. 36зв. *приидѹ*) 39зв.; *прииди приидѣть* (у порівнюваних текстах – *приди приидѣть*, збіжність із Б.Є. 37зв. *прииди приидѣть*, Л.Є. 123зв. *приидї приидѣть*) 95зв.; *обиidoша* (у порівнюваних текстах – *обиidoша*, збіжність із Л.Є. 27зв. *обиidoша*) 31 та ін. Такі приклади відзначали й інші дослідники давньоукраїнських пам'яток⁶¹.

Засвідчено кілька прикладів написання *a* відповідно до *o: *лоѹкаваныя* 181 (у порівнюваних текстах – *лоѹкаваныя*) 81зв.; *прашахѹ* (у порівнюваних текстах – *прошахѹ*, збіжність із Ор.Є. 84, Л.Є. 168зв. *прашахѹ*) 81зв. та надпоправні, *o* на місці *a*: *мѹы магдолыни* (у порівнюваних текстах – *магдалыни*) 92; *лопота* /з виправленням *лопѹта*/ (у порівнюваних текстах – *лопата*) 171. Такі ж поодинокі приклади

⁵⁶ Німчук В. Євсевієве Євангеліє ... С. 24–25.

⁵⁷ Ареал поширення вимови [уз’їти, шч’їс’т’є] – наддністрянські говорки. Атлас української мови. В трьох томах. Том другий. К., 1988. Кк. 41, 43.

⁵⁸ Свенціцький І. Лавришівське Євангеліє ... С. 393

⁵⁹ Свенціцький І. Лавришівське Євангеліє ... С. 392.

⁶⁰ Німчук В. Євсевієве Євангеліє ... С. 25.

⁶¹ Німчук В. Євсевієве Євангеліє ... С. 22; Німчук В., Осінчук Ю. Мовні риси Бучацького Євангелія ... С. 23.

зазначеного явища трапляються чи не в усіх текстах українських редакцій⁶². Однак у випадку з досліджуваним Лвр.Є. відзначимо й низку інших, які І. Свенцицький також наводить у контексті «акання» – ε, Θ > а: ḥβᾱца 25зв.¹, алъана 120¹ (Х.Є. 111зв., Л.Є. 170зв. алъана, Ор.Є. 85зв. алъана), с βαυερа (Д.Є. с. 464, Б.Є. 124, Е.Є. с. 202 съ вεγερа) 142¹, ελεπλαγατεσа 146зв.¹, прадасть (Д.Є. с. 499, Х.Є. 143зв. прѣдасть) 151зв.¹, маркоуриа 165¹, Климанта 166зв.¹, 172зв.¹, 179¹, вѣдѧше (Д.Є. с. 321, Б.Є. 58зв. вѣдѧше) 105¹, исцалѧхоуса 181зв.¹ та и, ы > а: ака 100зв.¹, фεωфалакта 175зв.¹, старѣишанамъ 183зв.¹⁶³. У порівнюваних текстах більшість подібних написань відсутня. Хоча, наприклад, климанта засвідчено в Д.Є. с. 534 та Е.Є. с. 306. Майже в усіх випадках появу попереднього «а» можна прокоментувати впливом наступного або навпаки. Таке написання лише одного разу трапляється у І писаря /до 61зв./ – ḥβᾱца 25зв. Усі інші – у І /після 64зв./ та III.

У підсистемі консонантизму привертає увагу відображення як твердості, так і м'якості *p*: твердість – ογ βαғраницю (у порівнюваних текстах – ογ βαғраницю, збіжність із Л.Є. 123зв. βαғраницю) 95зв.; въ iezero ғօրօց (у порівнюваних текстах – ғօրօց, збіжність із Х.Є. 98зв. ғօրօց) 111; таже ість прамо вала (у порівнюваних текстах – прамо) 117; м'якість – ғօզմетe тақo же ис πирю (у порівнюваних текстах – πирю, збіжність із Л.Є. 199 πирю, пор. ще в Е.Є. с. 219 прιиεмъ спирю) 139зв. Засвідчено кілька випадків написання в після *p* у кінці складу, але в кінці рядка при переносі: до вεръ-хοу ... поуεръ-пѣтъ ... аръ-χитриклиνъ 10; по срѣбръ-никѹ 76. На цьому ж арк. 76 написано при переносі без ь: до πεр-вѣхъ та без переносу царєство (у порівнюваних текстах – цртво). Приклади із кінцевим в при переносі, безперечно, не фонетичні, а є залишком писемної давньої руської традиції читання та писання по складах⁶⁴.

Відповідно до південнослов'янських рефлексів давніх *dj, *zdz (жд) у досліджуваній пам'ятці часто маємо ж або жу⁶⁵. До наведених І. Свенцицьким прикладів додамо ще дожу́ (Д.Є. с. 135, Х.Є. 34зв. дожь, Ор.Є. 7зв. дъжь, Др.Є. 31зв. дожгъ, збіжність із Л.Є. 52зв. дожу́) 51зв.

У Лвр.Є. широко засвідчене явище одзвінчення початкового с перед дзвінким після занепаду зредукованих: չлѣка չճрава (у порівнюваних текстах – սъճрава/ճճрава, збіжність із Л.Є. 19 չъճռա) 23зв.; и չъгираյէ (у порівнюваних текстах – սъгираյէ/ըգիրայէ) 28; да ն'կ իշբօր (у порівнюваних текстах – թ սոնъмишъ/и сонъмишъ, збіжність із Л.Є. 33 ишъбора) 35зв.; принде ի՞ւ օշ չబօր (у порівнюваних текстах – въ սъբօրъ, збіжність із Л.Є. 57 Յ չబօրъ) 55зв.; չճրавин (у порівнюваних текстах – սъճրавин/ճճրавин, збіжність із Л.Є. 59зв. չճրавин) 58; չде (у порівнюваних текстах – սъде) 80; се հոյա չդէ ձվа (у порівнюваних текстах – սъде/սդէ, збіжність із Л.Є. 199 Յ չդէ) 139зв.; ն'կ չբիրայէ (у порівнюваних текстах – սъբիրայէ) 97; и չերօութ սի (у порівнюваних текстах – սъբերօութ սի/սերօութ սի) 119зв.

Про вимову [г], а не [ѓ] в мовленні писарів Лвр.Є. свідчать написання: аնгелы вѣта (у порівнюваних текстах – анѓелы) 5; изнани (у порівнюваних текстах – иզгънани) 35зв.; июпетъ ... въ июпетъ (у порівнюваних текстах – иѓупетъ ... въ иѓупетъ) 168зв. І. Свенцицький відносить до ілюстрації цієї зміни й приклади: ёда 22¹, бѣство 115зв.⁶⁶. Зауважимо, в порівнюваних текстах також засвідчено такі написання (пор. Д.Є. с. 372, Б.Є. 83зв., Ор.Є. 78, Л.Є. 161 – կ'єство).

Строкату картину знаходимо в пам'ятці щодо вживання початкових голосних у префіксах *ис-*, *из-* та інших звуків у запозичених словах. У низці написань цей початковий *и-*- втрачено: молыга չходить (у порівнюваних текстах – исходить) 64зв.; по չгнаны въ вѣкъ (у порівнюваних текстах – по иզгнаны) 112, як і в назві міста Ієрусалим: թ իєրլիна (у порівнюваних текстах – թ իերլինа, збіжність із Е.Є. с 133 թ իերլին⁴) 89, в апелятивах, похідних від чужих онімів: иудоу скаришдескаго 67зв. – властиве всім порівнюваним текстам – скариштеськаго. Про написання սի предо г'ємономъ и въпроси и г'ємонъ 151 зауважимо, що в більшості порівнюваних євангелій українських редакцій, крім М.Є. та Ор.Є., зазначена структура (без початкового *i*) була властива, яка й поширилася згодом з негативною конотацією в українському народному мовленні⁶⁷. Але така вимова й написання, очевидно, витворені не на українському ґрунті, а принесені з південнослов'янських протографів, пор. гемономъ ... гемонъ /Bп, Ju, Lc, Mr, Tr Матф.,

⁶² Німчук В. Євсевієве Євангеліє ... С. 26; Німчук В., Осінчук Ю. Мовні риси Бучацького Євангелія // Бучацьке Євангеліє XII–XIII ст. К., 2017. С. 15.

⁶³ Свенцицький І. Лавришівське Євангеліє ... С. 393.

⁶⁴ Жуковська Л. П. Апракос Мстислава Великого – рукопись конца XI (рубежа XI–XII) века // Апракос Мстислава Великого. Ізд. подг. Л. П. Жуковська, Л. А. Владимирова, Н. П. Панкратова. Под ред. Л. П. Жуковської. Москва, 1983. С. 24; Німчук В. Євсевієве Євангеліє ... С. 18;

⁶⁵ Свенцицький І. Лавришівське Євангеліє ... С. 391.

⁶⁶ Свенцицький І. Лавришівське Євангеліє ... С. 391.

⁶⁷ Німчук В. Євсевієве Євангеліє ... С. 22.

с. 151/, на що вказував також і В. Німчук⁶⁸. Таку саму тенденцію (редукції початкового *и*) простежуємо в написанні *дасть іаковъ исифоу* (у порівнюваних текстах – *иаковъ иисифоу*) 26зв. Лише в Лvr.Є. засвідчено антропонім *настасъѣ* (Х.Є. 157зв., Ор.Є. 127 *анастасиѣ*, Л.Є. 234зв. *анастасиѣ*) 337. Можливо, в написанні *охѹгъльны* г ти (у порівнюваних текстах – *хѹгъльны/хѹгъльны*) 118зв. переписувач ужив префіксальний дериват *о-хѹгъльны* із характерною для цієї пам'ятки заміною *о > у*.

Запозичені імена писарі Лvr.Є. передавали нерідко відповідно до місцевої української традиції: *ко иваноу* (у порівнюваних текстах – *къ иваноу/ къ иваноу*, збіжність із Л.Є. 10зв. *ко иваноу*) 7; *иродъ иемъ ивана* (у порівнюваних текстах – *иоана/ишана*) 70; *ш иванѣ крѣсти* (у порівнюваних текстах – *ш ишанѣ/о ианѣ*) 73зв.; *вѣ же иванъ* (у порівнюваних текстах – *иоанъ/иранъ*, збіжність із Л.Є. 242зв. *иранъ*) 170зв., *памъ стѣ шлѣгты* (у порівнюваних текстах – М.Є. с. 261 *алѣгия*, Ор.Є. 136 *алѣгига*, Др.Є. 174зв. *алѣгѣка*, збіжність із Л.Є. 249 *олекъ*) 176; *мѣре его шлены* (у порівнюваних текстах – *елены*, збіжність із Е.Є. с. 305 *шлены*, Др.Є. 176 *олены*) 178зв. При написанні чужих власних назв із невластивими для української фонетики звуками писарі Лvr.Є. нерідко допускали різноманітні заміни, які й зараз характерні народному мовленню: *придоша вѣ вѣсъ иенъ же иана гевсиманы* (у порівнюваних текстах – *гевсиманини*, Ор.Є. 82 *гепсиманини*, збіжність із Х.Є. 108зв. *гевсиманин*) 118; *марфты* (у порівнюваних текстах – *марфы/марфы*) 118; *мунѣцѣ мамелхѣ* (у порівнюваних текстах – *мамелхы/мамелхи*) 164; *прѣбѣдного фештиста ... фештиста* 169зв.

Можливо, написання *вовторни*⁶⁹ у назві глави *вѣ стѣши вовторни*⁷⁰ 132зв. варто трактувати як лексикализований прийменниково-іменниковий новотвір. У порівнюваних текстах засвідчені переважно скорочені записи: Д.Є. с. 437 *вѣ вѣ ҃заѹтъ страстыни*, Е.Є. с. 183, Б.Є. 111зв. *вѣ вто*⁷¹, Х.Є. 125 *вѣ стѣши великий вторни*⁷², Л.Є. 189 *во вто*⁷³ *вѣ*⁷⁴. Лише в Др.Є. 133 – *во вторни*⁷⁵ *великтыга*. Звідси не виключаємо в Лvr.Є. і мультиплікації прийменника *в*. При цьому варто зважити ще й на написання *прѣ*⁷⁶ *во вторникъ* 157. Потрактування І. Свенціцького *оу водръ*⁷⁷ як вставного *в* та Т. Фределювни *водръ* (цсл. *одръ*), *вѣни* (цсл. *они*) як вторинного *в* перед голосним⁷⁸ помилкові: *и пристоупль косноѹгув одръ* 91зв., а не *оу водръ* (пор. М.Є. с. 116, Д.Є. с. 267 *косноѹгв одръ*, Е.Є. с. 135 *кѣсноѹгв шдръ*); *ѹстани в одръ твои и возми* 124зв., а не *водръ* (пор. Д.Є. с. 414 *вѣстани вѣзъми одръ свои*, Х.Є. 118зв. *вѣстани возми шдръ свои*); *вѣни вѣдоша іса*, а не *вѣни* (пор. Д.Є. с. 490, Х.Є. 141 *войни ємъше іса*).

У підсистемі морфологічних форм привертають увагу числівникові утворення на позначення назв другого десятка з африкатизованими фіналями на *-цать*: *дванадцать* і *ї* етадии 13зв.; *ре*⁷⁹ же *ї* є *швѣманадцать* 22; *ї* *мастомацать* *хлѣбъ* 30; *шванадцать* *ѹїнка* *своя* 49; *вѣ идиноу же надцать* *годиноу* 76; *приду ї* *шванадцать* *ѹїнка* ... *двоюнадцать* *лѣтоу* 99зв.; *со двѣманадцать* *апіма* 113; *принде со двѣманадцать* ... *идинъ ї* *шванадцать* 117зв.; *поєнъ ї* *шванадцать* *вуеникъ* 126; *не двѣ ли надцать* *годинѣ* *иста во днї* 127зв.; *платнадцать* *поприць* 128; *ї* *числа швоюнадцать* 138зв.; *идиномѹнадцать* 158зв. У жодному з порівнюваних євангелій подібних форм не засвідчено. Про описки, зрозуміло, тут не йдеться. В українських пам'ятках найдавніші приклади з такими африкатизованими фіналями датовані другою половиною XIV ст. – *шистъцатого* від 1366р.⁷¹. Більше прикладів з'являється в XV ст. – *дванацца(m)* від 1421р.⁷². Найдавніший вияв у слов'янських мовах квантитатива на *-цать* засвідчено в Рязанській кормчій 1284 р. – *штинацца(m) лѣт* или *семинацца(m)*⁷³, появу якої небезпідставно пов'язують із київським списком, переписаним з південнослов'янського протографа. Звертає увагу на ці форми Й. Т. Фределювна, зауважуючи, що написання *пти на дѣцать*, *шка на дѣцать*, *идиномѹ на дѣцать* свідчать про скорочення й утрату автономії числівником '10', тому й з'являються форми *-дцать*⁷⁴. О. Жолобов не схильний вбачати в таких написаннях автономію, стверджуючи, що попри фонетичні перетворення, компонент *надъцять* тут іще не суфікс, а незмінна частина складного синтаксичного слова⁷⁵. Очевидно, думка російського лінгвіста слушна, оскільки не засвідчено випадків відмінювання фіналі *-дцать*, а також маємо приклади написання цього африкатизованого варіанта окремо від першої частини: *не двѣ ли на дцать*. І. Свенціцький у своєму дослідженні ніяк не прокоментував цих утворень.

⁶⁸ Німчук В. Євсевієве Євангеліє ... С. 23.

⁶⁹ Свенціцький І. Лавришівське Євангеліє ... С. 392.

⁷⁰ Friedelowna T. Ewangeliarz Ławryszewski ... С. 122.

⁷¹ Словник староукраїнської мови XIV–XV ст. У двох томах. Том 2. / Ред. тому Л. Гумецька, І. Керницький. К., 1978. С. 559.

⁷² Словник староукраїнської мови XIV–XV ст. У двох томах. Том 1. / Ред. тому Л. Гумецька, І. Керницький. К., 1977. С. 287.

⁷³ Историческая грамматика древнерусского языка. / Под. ред. В. Б. Крысько. Т. IV. Жолобов О. Ф. Числительные. Москва, 2006. С. 264.

⁷⁴ Friedelowna T. Ewangeliarz Ławryszewski ... С. 146.

⁷⁵ Историческая грамматика древнерусского языка. / Под. ред. В. Б. Крысько. Т. IV. Жолобов О. Ф. Числительные. Москва, 2006. С. 264.

Писарі Лвр.Є. часто використовували успадковану і в подальшій мовній практиці характерну для українського мовлення флексію *-ови*: *сложкоу* (!) приносити *коѹви* +/б и Ar, Вп, Tr Йоан., с. 73/ (у порівнюваних текстах — *коѹ*) 18; *свѣтъ* лирови (у порівнюваних текстах — *лироу*, збіжність із /Ju, Tr Йоан., с. 38/) 24; *къ єси* (у порівнюваних текстах — *ісѹ*) 92зв.;

У написаннях *кто родитьсѧ свѣтыши* 5, *силоу свѣтыши* 37 (у порівнюваних текстах — *съвѣтишъ*, збіжність лише в одному фрагменті із Л.Є. — *свѣтыши* 34) засвідчено проміжну стадію витворення форми вищого ступеня на шляху до укр. *вище*. Така модель поширювалася й для витворення інших компаративів: *злишише сеbe* (у порівнюваних текстах — *злѣшишь* / *злышишь*) 57.

Очевидно, в досліджуваній пам'ятці вперше в українській писемній практиці виявлено зайненникову форму *той: оу тои дѣй* (у порівнюваних текстах — *оу тъ дѣй*, пор. ще /*тъи* Вп, Kr Йоан., с. 20/) 21. В українській мові найраніша із відомих фіксацій — 1369р.⁷⁶.

Лише в Лвр.Є. засвідчено прислівник: *придѣте вты сали оу поусто мѣсто шеогы* (у порівнюваних текстах — *шеогы*) 79зв. та числівниковий зайненник *колицраты въсхотѣхъ събрати чада* (у порівнюваних текстах — *колькраты/колькратъ*) 101зв. І перше, і друге, можливо, є новотвором лавришівського писаря (або писаря невідомого нам протографа). У старослов'янських та східнослов'янських лексиконах занотовано: *особ*, *особъ*, *особъгъ*, *особѣкъ*, *особынѣкъ*, *особинѣ*, *особно*⁷⁷ та *колькраты*⁷⁸. Звернімо увагу на окреме написання у порівнюваному фрагменті з прислівником *шеогы* в Х.Є. 63 — *придѣте ... єдини*.

Багато виявлено діеслівних розмовних форм. Передовсім це утворення з редукованою фіналлю діеслів II — III особи одинини тепер. часу: *кто тѣкѣ ище оѹбити* (у порівнюваних текстах — *ищеть*) 23зв.; *кто чуєстьнѣкѣ текѣ коѹде званыихъ* (у порівнюваних текстах — *коѹдетъ*, збіжність із Х.Є. 98 *коѹде*) 110зв.; *кты оѹбо болни коѹде възлежаки ли* (у порівнюваних текстах цього діеслова немає — *кты оѹбо болни възлежаки ли*) 120зв.; *нѣ имашь и҃зыти ѩтоѹдоу* (у порівнюваних текстах — *не имаши*) /тут не виключаємо зміну, пов'язану з характерною для писарів пам'ятки рефлексацією *ь* — *е* — *и*/ 101; *видиш ли си великаѧ զданыѧ* (у порівнюваних текстах — *видиши*) 115; *ѡсељѣкоѹде сїть* (у порівнюваних текстах — *коѹдетъ* / *коѹдѣть*) 121зв.⁷⁹; форми II особи одинини наказового способу: *даи же ми пити* (у порівнюваних текстах — *дажъ*, збіжність із Л.Є. 22 *даи*) 26зв.; *даи же налъ* (у порівнюваних текстах — *дажъ*, збіжність із Л.Є. 124зв., Dr.Є. 81 *даи*) 96; *помажь главоу твою* (у порівнюваних текстах — *помажи*) 123⁸⁰. Важко однозначно прочитати написання *во истинѹиесъгыль с нимъ* (у порівнюваних текстах — *во истинѹ и съ вѣ с нимъ/ѡ нихъ*) 121. Очевидно, лавришівський писар допоміжне діеслово *иѣсть* написав-таки в редукованому вигляді — *и*: *во истинѹ и съ вѣиъ с нимъ*. У практиці українських копіїстів такі написання — не рідкість. Низку редукованих форм цього діеслова знаходимо в Д.Є. та Е.Є.⁸¹, а також і в більш ранніх давньоукраїнських текстах⁸². Ймовірно, що такі вербативи на українському ґрунті були лише підтримані, оскільки відомі й південнослов'янським спискам, які могли виступати протографами /Йоан., с. 97; Матф., с. 49/⁸³. У річищі сказаного зауважимо, що у відповідних фрагментах, де, наприклад в Д.Є., написано *и*, у Лвр.Є. послідовно — *иѣсть*. В аналізований частині писар, треба думати, свідомо переробив текст.

Окремо слід звернути увагу на мову двох вставок. Перша — канун (арк. 14зв. та 15), друга (арк. 174) — півустав, можливо поч. XV ст.⁸⁴, вставлена в місяцеслів за лютий місяць, а за змістом — читання від Mt XXVI/27—44 і L XXII/43—45.

⁷⁶ Словник староукраїнської мови ... Том 2. С. 441.

⁷⁷ Срезневский И. И. Словарь древнерусского языка. Репринтное издание. Том второй. Ч.1. Москва, 1989. С. 731—732; Словарь русского языка XI—XVII вв. / Гл. ред. Д. Шмелев. Вып. 13. Москва, 1987. С. 127—128; Словник староукраїнської ... Том 2. С. 95.

⁷⁸ Словарь русского языка ... Вып. 7. Москва, 1987. С. 257; Slovník jazyka staroslověnského. / Hlavní redaktor Jozef Kurz. T. II. Praha, 1973. С. 42, 567—568.

⁷⁹ Написання без *-ть* у формах діеслів третьої особи одн. відомі в найдавніших українських пам'ятках від XI ст.: *напише ОЕ, вѣдає Ju, вѣдає, нарицає, вѣкає* Зб. Святослава 1073. Див.: Соболевский А. И. Лекции по истории русского языка. /Изд. 5-е стереотипное. Москва, 2005. С. 249.

⁸⁰ Пор. також: Бузук П. Говірка Луцької Євангелії... С. 131.

⁸¹ Осінчук Ю. Живомовні риси в Добріловому Євангелії 1164 року // Добрілове Євангеліє 1164 року. / Упорядник Ю. Осінчук. Відп. ред. В.Німчук. Львів, 2012. С. 32; Німчук В. Євсевієве Євангеліє ... С. 33.

⁸² Соболевский А. И. Лекции ... С. 249.

⁸³ Див. ще в Остромировому Євангелії: *чъто и тѣвѣ ты по мѣнѣ иди Iв.XXI/22, 53зв.*; *чъто и нама и тѣвѣ Mt VIII/29, 65зв.* Цит. за вид: Остромирово Евангелие 1056—1057. По изданию А. Х. Востокова. Москва, 2007.

⁸⁴ Пор. ще: Свенцицький І. Лавришівське Євангеліє ... С. 387.

Накреслення букв кануну загалом збігається з I почерком Лvr.Є.

Мова кануну цілком узгоджується із рештою євангельських читань. Тут виявляємо характерні написання з «новим І»: **вєс'єльша, ллад'єньца, в'єздьна, діш'євночю**; поплутування *ь* — *ε*: **оуѓаџвеңенаго**; характерний південноруський рефлекс у похідному від *sk^htb-: **скєрби**; поплутування *у* — *ε*: **втасла, оуздычаныға, оукоупкъ иосифъ с никодимолъ**, а також інші типові українські рефлекси: **осифъ, ве'хъ лиғрин**.

У вставці XV ст. маємо також виразну українську фонетику, зокрема, виявлено написання *у* відповідно до *o в закритому складі: **гр'єхѹғъ ... ноуғъ ... 174; гла оуғиңкоумъ ... доуңде же ... възмѹжно 174зв.** (в основному тексті лише один такий вияв: **домоуғън'єль**), *ě > *и*: **пөвд'єте ... єдите**, приклади «нового І»: **шставл'єниғ 174**, характерний південноруський рефлекс у словах **скєрб'єти ... прискєрбна 174зв.**, поплутування *e* — *i*: **пөвд'єте /інф./, да не вън'єдете /нак.сп./**. Очевидно, впливом живого мовлення також можна пояснити засвідчену на цьому ж аркуші форму М.в. одн. займенника *мої* — **по воск'ръни моими (<*тојеть) 174**.

Проведений текстологічний та мовний аналіз пам'ятки дозволяє зробити такі висновки.

1. Одним із протографів для писарів Лvr.Є. було Галицько-Волинське Tr. Такий висновок підтверджується й стилем виконаних мініатюр обох євангелій. Інші частини переписували писарі, де нерідко бачимо поєднання кількох почерків на одній сторінці. Для них протограф установити складніше. Допускаємо, що для деяких циклів частини, яку переписував III писар, такими могли бути Е.Є., Х.Є., Ор.Є. Частина тексту (писарі I /після арк. 64зв./ та III), мабуть, переписана з якогось південнослов'янського списку.
2. Порівняльний аналіз мови досліджуваного кодексу з іншими євангеліями цієї доби дає всі підстави стверджувати, що більшість мовних явищ мають паралелі в порівнюваних текстах, створених в українських скрипторіях. Найбільше збіжностей на всіх рівнях виявлено з Л.Є. Особливо це помітно на прикладі звукових та морфологічних особливостей.
3. Надзвичайно цінні факти дає досліджуване Євангеліє для пояснення генези деяких мовних особливостей. У пам'ятці вперше в українській писемній практиці засвідчено:
  - написання І на місці *o в новому закритому складі: **пот'єм/по т'єм, ш сал'єль** (М.в., одн. самъ), **т'єи** (М.в., одн. та);
  - квантитативи на -д'ять: **двандц'яты, шв'єманадц'яты, шванадц'яты, двоюнадц'яты, дв'єнадц'яты, ї двоюнадц'яты, патинац'яты, юдиномоунац'яты;**
  - займенникову форму *тої*: **оу тои днъ;**
  - прислівник **шсоғы**.

Водночас, якщо прийняти датування цієї пам'ятки кінцем XIII ст., то варто зважити й на інший факт: упродовж подальших майже 100 років зазначених вище мовних рис у відомих на сьогодні вкраїнських текстах не було виявлено.

4. Певні міркування можна висловити щодо мови порівнюваних апракосів. Наприклад, Ор.Є. та Др.Є. демонструють очевидну текстуальну близькість із євангеліями інших українських редакцій, однак у мовному плані дещо відрізняються від галицько-волинської групи. Так, в Ор.Є., як і в М.Є., із усіх порівнюваних виявлено небагато діалектних рис (кілька прикладів з характерними українськими рефлексами *төғъ* 12зв., *в соғъ* 13, *ě > *i* від *съв'єдител-* 26, 100, 119зв., *І=и приторъ* 118зв.). Якщо допустити, що Ор.Є. написане в другій половині XIII ст., то в ньому узус як пам'ятки церковнослов'янської руської редакції, порівняно з євангеліями цього періоду — Х.Є., Б.Є., Е.Є., витримано найпослідовніше. Можливо, мали рацію дослідники, які датували створення Ор.Є. дещо раніше й локалізували в київському скрипторії. У Др.Є. не виявлено в порівнюваних фрагментах низки характерних для євангелій галицько-волинської редакції рис, як-от: написання *скєрб-*, переходу *ъ*, *ь* перед йотованими та *и* в *ы*, *и*, поплутувань *ε* — *и*, поплутувань *ы* — *и* (засвідчили в поодиноких випадках лише після задньоязикових: **никии** 32, в **млкъки** **риզы** 32зв.), дуже рідко «новий І»: **оу'єниғ 11**; натомість маємо *i* < *ě: **св'єдителъствоу** 6зв., **св'єдителъствоути** 9зв., **в'єроу** **илити** 20зв., **приведите** **ми** 49, **пр'єдлингъ** 76зв., **гліте** /нак. мн./ 79зв., поплутування *І* — *i*: **дв'є** **птицъ** 31, **въ темници** 32зв.; займенникові форми: **по соғъ** 3, **о төғъ** 142зв., напис імені **олены** 176. У пам'ятці виявлено очевидні північноруські (псковсько-новгородські) діалектні рефлекси:

поплутування ч – ц: на п'єсчі 31зв., чв'єтъя польськаго 32, тоцю 33зв., сн'є үлбъ 49, юю твоему 123, нариуаюю 142зв., иу'блатъ 163зв., болгаца иу'елите 164; ч – г: съниде дожгъ 31зв.; -ро- у слові щкроєть (у всіх порівнюваних – щкроєть/щкрыти) 33зв. Можливо, це Євангеліє переписували носій псковсько-новгородського діалекту з якогось українського протографа.

5. Мовні особливості всіх частин досліджуваного Лвр.Є. однозначно дають підстави стверджувати: або їх писали українські писарі в одному з галицько-волинських скрипторіїв і внесли в текст сотні виразних місцевих мовних явищ, або існували невідомі нам протографи з очевидними українськими розмовними рисами, з яких переписано (можливо, й у Лавришівському монастирі) деякі частини цього Євангелія.

Список джерел

Б.Є. –	Бучацьке Євангеліє XII–XIII ст. Підгот. до вид. Ю. В. Осінчук / Відп. ред. В. В. Німчук. К., 2017.	Gr –	Євангеліє кін. XIII – поч. XIV ст., блг., тетр. Російська державна бібліотека (Москва), ф. 87 (Григоровича), 10.
Д.Є. –	Добрилове Євангеліє 1164 року. Упорядник Ю. В. Осінчук / Відп. ред. В. В. Німчук. Львів, 2012.	Ju –	Юріївське Євангеліє 1119–1128 рр., укр., повний апракос. Державний історичний музей (Москва), Синод. 1003.
Др.Є. –	Друцьке Євангеліє XIV ст. Інтернет-ресурс. Зберігається в Бібліотеці Сибірського відділення РАН, зібр. М. Тихомирова №1.	Kr –	Карпинське Євангеліє кін. XIII ст., блг., повний апракос. Державний історичний музей (Москва), зібр. Хлудова 28.
Є.Є. –	Євсевієве Євангеліє 1283 року. Вид. підгот. Г. П. Арполенко, З. Г. Козирєва, Г. І. Лиса, В. В. Німчук, К. С. Симонова, Г. Х. Щербатюк / Відп. ред. В. В. Німчук. К., 2001.	Lc –	Євангеліє М. П. Лихачова кін. XIII – поч. XIV ст., блг., тетр. Санкт-Петербурзький інститут історії РАН, ф. 238, оп. 1, № 223.
Лвр.Є. –	Лавришівське Євангеліє XIII–XIV ст. Зберігається в бібліотеці музею Чарторийських у Кракові. 2097 IV.	Mr –	Мирославове Євангеліє кін. XII ст., срб., повний апракос. Белград, Народний музей, 1538.
Л.Є. –	Луцьке Євангеліє XIV століття. Видання факсимільного типу. – К.: Горобець, 2011.	ОЕ –	Остромирове Євангеліє 1056–1057 рр. укр., короткий апракос. Російська наукова бібліотека (Москва), F.п.1.5.
М.Є. –	Апракос Мстислава Великого. Изд. подг. Л. П. Жуковская, Л. А. Владимирова, Н. П. Панкратова / Под. ред. Л. П. Жуковской. М., 1983.	Ov –	Євангеліє першої пол. XIV ст., сх.-слов., повний апракос. Російська державна бібліотека (Москва), ф. 209 (Овчинникова), 1.
Ор.Є. –	Оршанське Євангеліє XIII ст. Інтернет- ресурс. Зберігається в НБУ імені В. Вернадського. ДА/П. 555	SK –	Саввина книга кін. XI – поч. XII ст., короткий апракос. Російський державний архів давніх актів, ф. 381, 14.
Х.Є. –	Холмське Євангеліє XIII ст. Видання факси- мільного типу. К.: Горобець, 2015. – 384 с., іл.	Tr –	Типографське Євангеліє XII ст., укр., тетр. Російська державна бібліотека (Москва), ф. 381, 1.
Ar –	Архангельське Євангеліє 1092 р., укр., короткий апракос. Російська державна бібліотека, ф. 178, № 1666.	Tr –	Галицько-Волинське Євангеліє XII–XIII ст., укр., повний апракос. Зібр. Третьяковської галереї (К 5348).
As –	Ассеманієве Євангеліє XI ст., короткий глаголичний апракос. Ватикан, Cod. Slav. 3.	Uv –	Євангеліє поч. XIV ст., сх.-слов., святковий апракос. Державний історичний музей (Москва), Увар. 379.
Bn –	Баницьке Євангеліє кін. XIII – поч. XIV ст., блг., тетр. Софія, НБКМ, 847.	Vk –	Вуканове Євангеліє XIII ст., срб., повний апра- кос. Російська національна бібліотека (Москва), F.п.I.82.
Db –	Добромурове Євангеліє XII ст., блг., тетр. Російська національна бібліотека, Q.п.I.55.	VI –	Євангеліє кін. XIII ст., сх.-слов., повний апракос. Російська державна бібліотека, ф.113 (Волоколамськ).
Gf –	Євангеліє бл. 1284 р., срб., повний апракос. Російська національна бібліотека, зібр. Гільфердинга 1.	Zg –	Зографське Євангеліє XI–XII ст., глаголичний тетр. Російська національна бібліотека (Москва), Глаг. 1.
Gl –	Галицьке Євангеліє 1144 р., укр., тетр. Дер- жавний історичний музей (Москва), Син. 404.		

Література

Иоан. –	Евангелие от Иоана в славянской традиции / Изд. подг. А. А. Алексеев, И. В. Азарова, Е. Л. Алексеева, М. Б. Бабицкая и др. СПб., 1998.
Матф. –	Евангелие от Матфея в славянской традиции / Изд. подг. А. А. Алексеев, И. В. Азарова, Е. Л. Алексеева, М. Б. Бабицкая и др. СПб., 2005.

Віктор Мойсієнко, Людмила Гнатенко. Додаток 1
Нумерація аркушів Лавришівського Євангелія¹

[1601]	[1887]		[1911]	Правильна нумерація, відповідно поспільності аркушів до тексту
Фоліанія, при переплаті блоку кн., кириличного цифир'ю, посередині верхнього поля аркуша, коричневим чорнилом	Пагінація, арабськими цифрами, коринця, олівцем	Пагінація, бібліотечна, арабськими цифрами, в правому верхньому куті ліпчикового боку аркуша, олівцем	Фоліанія, I. Свенцицького, арабськими цифрами, посередині нижнього поля, олівцем	
I	II	III	IV	V
Ли(ст) ۱ [3]	[1]	1	1	1
۲ [33в.]	1			
۳ [4]	2	3	2	2
	3			
۴ [8]	4	5	3	7
	[5]			
۵ [6]	[6]	7	4	8
	7			
۶ [7]	8	9	5	4
	9			
۷ [13]	10	11	6	5
	11			
۸ [4]	12	13	7	3
	13			
۹ [5]	14	15	8	9
	15			
۱۰ [9]	16	17	9	10
	17			
۱۱ [11]	18	19	10	11
	19			
۱۲ [12]	20	21	11	12
	21			
۱۳ [12] (?)	22	23	12	13
	23			
۱۴ [12] (?)	24	25	13	6
	25			
۱۵ [14]	26	27	14	14
	27			
۱۶ [16]	28	29	15	15
	29			
۱۷ [18]	30	31	16	19
	31			
۱۸ [19]	32	33	17	16
	33			
۱۹ [20]	34	35	18	17
	35			
۲۰ [17]	36	37	19	18
	37			
۲۱ [21]	38	39	20	20
	39			
۲۲ [22]	40	41	21	21
	41			
۲۳ [23]	42	43	22	22

I	II	III	IV	V
ک۱ [24]	43			
	44	45	23	23
	45			
ک۲ [25]	46	47	24	24
	47			
ک۳ [26]	48	51 [49]	25	25
	49			
ک۴ [27]	50	53 [51]	26	26
	51			
ک۵ [28]	52	55 [53]	27	27
	53			
ک۶ [29]	60	57 [55]	28	28
	61			
ل۱ [30]	62	59 [57]	29	29
	63			
ل۲ [31]	64	61 [59]	30	30
	65			
ل۳ [32]	66	63 [61]	31	31
	67			
ل۴ [33]	68	65 [63]	32	32
	69			
ل۵ [34]	70	67 [65]	33	33
	71			
ل۶ [35]	72	69 [67]	34	34
	73			
ل۷ [36]	74	71 [69]	35	35
	75			
ل۸ [37]	76	73 [71]	36	36
	77			
ل۹ [38]	78	75 [73]	37	37
	79			
ل۱۰ [39]	80	77 [75]	38	38
	81			
م۱ [40]	82	79 [77]	39	39
	83			
م۲ [41]	84	81 [79]	40	40
	85			
م۳ [42]	86	83 [81]	41	41
	87			
م۴ [43]	88	85 [83]	42	42
	89			
م۵ [44]	90	87 [85]	43	43
	91			
م۶ [45]	92	89 [87]	44	44
	93			
م۷ [46]	94	91 [89]	45	45
	95			
م۸ [47]	96	93 [91]	46	46
	97			
م۹ [48]	98	95 [93]	47	47
	99			
م۱۰ [49]	100	97 [95]	48	50
	101			
ن۱ [50]	102	99 [97]	49	48
	103			
ن۲ [51]	104	101 [99]	50	49
	105			
ن۳ [52]	106	103 [101]	51	51
	107			

¹ У таблиці помилки в нумерації не відзначаються, правильна нумерація (аркушів – колонка № I, сторінок – колонка № III) подається в квадратних дужках. Коментування щодо особливостей нумерацій проведено в дослідженні Л. Гнатенко до цього видання, с. 386–387.

I	II	III	IV	V
—	108	105 [103]	52	52
	109			
н̄ [53]	110	107 [105]	53	53
	111			
н̄д [54]	112	109 [107]	54	54
	113			
н̄с [55]	114	111 [109]	55	55
	115			
н̄ш [56]	116	113 [111]	56	56
	117			
н̄з [57]	118	115 [113]	57	57
	119			
н̄й [58]	120	117 [115]	58	58
	121			
ъ [60]	122	119 [117]	59	59
	123			
ъа [61]	124	121 [119]	60	60
	125			
ъв [62]	126	123 [121]	61	61
	127			
ъг [63]	128	125 [123]	62	70
	129			
ъд [64]	130	127 [125]	63	71
	131			
ъе [65]	132	129 [127]	64	72
	133			
ъд [64] (?)	134	131 [129]	65	73
	135			
ъе [65] (?)	136	133 [131]	66	74
	137			
ъс [66]	138	135 [133]	67	75
	139			
ъз [67]	140	137 [135]	68	76
	141			
ъй [68]	142	139 [137]	69	77
	143			
ъб [69]	144	141 [139]	70	62
	145			
օ [70]	146	143 [141]	71	63
	147			
օա [71]	148	145 [143]	72	64
	149			
օօ [72]	150	147 [145]	73	65
	151			
օօ [73]	152	149 [147]	74	66
	153			
օդ [74]	154	151 [149]	75	67
	155			
օէ [75]	156	153 [151]	76	68
	157			
օօ [76]	158	155 [153]	77	69
	159			
օզ [77]	160	157 [155]	78	78
	161			
օյ [78]	162	159 [157]	79	79
	163			
օօ [79]	164	161 [159]	80	80
	165			
պ [80]	166	163 [161]	81	81
	167			
պա [81]	168	165 [163]	82	82
	169			
պե [82]	170	167 [165]	83	83
	171			
պր [83]	172	169 [167]	84	84
	—			

I	II	III	IV	V
պԾ [84]	173	171 [169]	85	85
	174			
պԾ [85]	175	173 [171]	86	86
	176			
պԾ [86]	177	175 [173]	87	87
	178			
պԾ [87]	179	177 [175]	88	88
	180			
պի [88]	181	179 [177]	89	89
	182			
պօ [89]	183	181 [179]	90	90
	184			
պ [90]	185	183 [181]	91	91
	186			
պա [91]	187	185 [183]	92	92
	188			
պԲ [92]	189	187 [185]	93	93
	190			
պՐ [93]	191	189 [187]	94	94
	192			
պԾ [94]	193	191 [189]	95	95
	194			
պԵ [95]	195	193 [191]	96	96
	196			
պՏ [96]	197	195 [193]	97	97
	198			
պՂ [97]	199	197 [195]	98	98
	200			
պի [98]	201	199 [197]	99	99
	202			
պօ [99]	203	201 [199]	100	100
	204			
պ [100]	205	203 [201]	101	101
	206			
պա [101]	207	205 [203]	102	102
	208			
պԲ [102]	209	207 [205]	103	103
	210			
պՐ [103]	211	209 [207]	104	104
	212			
պԾ [104]	213	211 [209]	105	105
	214			
պԵ [105]	215	213 [211]	106	106
	216			
պՏ [106]	217	215 [213]	107	107
	218			
պՂ [107]	219	217 [215]	108	108
	220			
պի [108]	221	219 [217]	109	109
	222			
պօ [109]	223	221 [219]	110	110
	224			
պ [110 / պՐ 110] (?)	225	223 [221]	111	111
	226			
պա [201 / պա 111]	227	225 [223]	112	112
	228			
պԲ [202 / պԲ 112]	229	227 [225]	113	113
	230			
պՐ [203 / պՐ 113]	231	229 [227]	114	114
	232			
պղ [204 / պղ 114]	232	231 [229]	115	115
	233			
պէ [205 / պէ 115]	234	233 [231]	116	116
	235			
պՏ [206 / պՏ 116]	236	235 [233]	117	117
	237			

I	II	III	IV	V
cῆ [207 / <i>pēi</i> 117]	238	237 [235]	118	118
	239			
cῆ [208 / <i>pēi</i> 118]	240	239 [237]	119	119
	241			
cῆ [209 / <i>pēi</i> 119]	242	241 [239]	120	120
	243			
τῆ [300 / <i>pēi</i> 120]	244	243 [241]	121	121
	245			
τῆ [301 / <i>pēi</i> 121]	246	245 [243]	122	122
	247			
τῆ [302 / <i>pēi</i> 122]	248	247 [245]	123	123
	249			
τῆ [303 / <i>pēi</i> 123]	250	249 [247]	124	124
	251			
τῆ [304 / <i>pēi</i> 124]	252	251 [249]	125	125
	253			
τῆ [305 / <i>pēi</i> 125]	254	253 [251]	126	126
	255			
τῆ [306 / <i>pēi</i> 126]	256	255 [253]	127	127
	257			
τῆ [307 / <i>pēi</i> 127]	258	257 [255]	128	128
	256			
τῆ [308 / <i>pēi</i> 128]	257	259 [257]	129	129
	258			
τῆ [309 / <i>pēi</i> 129]	259	261 [259]	130	130
	260			
γῆ [400 / <i>pēi</i> 130]	261	263 [261]	131	131
	262			
γῆ [401 / <i>pēi</i> 131]	263	265 [263]	132	132
	264			
γῆ [402 / <i>pēi</i> 132]	265	267 [265]	133	133
	266			
γῆ [403 / <i>pēi</i> 133]	267	269 [267]	134	134
	268			
γῆ [404 / <i>pēi</i> 134]	269	271 [269]	135	135
	270			
γῆ [405 / <i>pēi</i> 135]	271	—	136	136
	272			
γῆ [406 / <i>pēi</i> 136]	273	273	137	137
	274			
γῆ [407 / <i>pēi</i> 137]	275	275	138	138
	276			
γῆ [408 / <i>pēi</i> 138]	277	277	139	139
	279			
γῆ [409 / <i>pēi</i> 139]	280	279	140	140
	281			
φῆ [500 / <i>pēi</i> 140]	282	281	141	141
	283			
φῆ [501 / <i>pēi</i> 141]	284	283	142	142
	285			
φῆ [502 / <i>pēi</i> 142]	286	285	143	143
	287			
φῆ [503 / <i>pēi</i> 143]	288	287	144	144
	289			
φῆ [504 / <i>pēi</i> 144]	290	289	145	145
	291			
φῆ [505 / <i>pēi</i> 145]	292	291	146	146
	293			
φῆ [506 / <i>pēi</i> 146]	294	301 [293]	147	147
	295			
φῆ [507 / <i>pēi</i> 147]	296	303 [295]	148	148
	297			
φῆ [508 / <i>pēi</i> 148]	298	305 [297]	149	149
	299			
φῆ [509 / <i>pēi</i> 149]	300	307 [299]	150	150
	301			

I	II	III	IV	V
χῆ [600 / <i>pēi</i> 150]	302	309 [301]	151	151
	303			
χῆ [601 / <i>pēi</i> 151]	304	311 [303]	152	152
	305			
χῆ [602 / <i>pēi</i> 152]	306	313 [305]	153	153
	307			
χῆ (?) [604 / <i>pēi</i> 154]	308	315 [307]	154	154
	309			
χῆ [605 / <i>pēi</i> 155]	310	317 [309]	155	155
	311			
χῆ [606 / <i>pēi</i> 156]	312	319 [311]	156	156
	313			
χῆ [607 / <i>pēi</i> 157]	314	321 [313]	157	157
	315			
χῆ [608 / <i>pēi</i> 158]	316	323 [315]	158	158
	317			
χῆ [609 / <i>pēi</i> 159]	318	325 [317]	159	159
	319			
χῆ [900 / <i>pēi</i> 160]	320	327 [319]	160	160
	321			
	322	329 [321]	161	161
	323			
	344	331 [323]	162	162
	385			
	346	333 [325]	163	163
	347			
	288	335 [327]	164	164
	389			
	390	337 [329]	165	165
	391			
	392	339 [331]	166	166
	393			
	394	341 [333]	167	167
	395			
	396	343 [335]	168	168
	397			
	398	345 [337]	169	169
	399			
	400	347 [339]	170	170
	401			
	402	349 [341]	171	171
	403			
	404	351 [343]	172	172
	405			
	406	353 [345]	173	173
	407			
	408	355 [347]	174	174
	409			
	410	357 [349]	175	175
	411			
	412	359 [351]	176	176
	413			
	414	361 [353]	177	177
	415			
	416	363 [355]	178	178
	417			
	418	365 [357]	179	179
	419			
	420	367 [359]	180	180
	421			
	422	369 [361]	181	181
	423			
	424	371 [363]	182	182
	425			
	426	373 [365]	183	183
	427	fin [366]		

Лвр.Є.	М.Є.	Ор.Є.	Х.Є.	Д.Є.
ІІІ писар. Арк. 165, астрономічний рік /за листопад ў Мт Х/1-8				
(165) Еъ шнō. 1. призва ісъ шка на десатъ оуїнка своя. дасть ииъ власть на дхъи неусты. да изгонити іа и цѣлити іа. весь недоугъ и всакъ волѣнь. 5. сина ова на Т. посла ісъ. заповѣдавъ ииъ гла. въ поуть странъ идѣте. и въ градъ самарянъ. нѣ внидѣте. 6. идѣте же паue къ овцамъ погыбшиимъ домуц изїева. 7. ходиаше же проповѣдаите глаще іако привлажи са цѣство нѣсъно. 8. болаща цѣлите мертвыя вѣскрѣшанте. прокаженыя шуцишанте. вѣсты изгоните. туне пристае туне же и дадите	(с. 233) Еъ шнō. 1. призва ісъ шка на десатъ оуїнка своя дасть ииъ власть на доуշѣхъ неустыихъ да изгонять іа. и исѣблать всакъ недоугъ и всакоу гаџю. 5. сина послал ісъ. заповѣдавъ ииъ гла. въ поуть гаџыкъ не идѣте. и въ градъ самарянскъ не вънидѣте. 6. идѣте же паue къ овцамъ погыбшиимъ домуц изїева. 7. ходиаше же проповѣдаите глаще іако привлажи са цѣство нѣсъно. 8. болаща цѣлите мертвыя вѣскрѣшанте. прокаженыя шуцишанте. вѣсты изгоните. туне пристае туне же и дадите	(127–127зв.) Еъ шнō. 1. призва ісъ ова на десатъ оуїнка своя. дасть ииъ власть на дхъи неусты. да изгонять іа и цѣлить всакъ недоугъ и всакоу волѣнь. 5. сина послал ісъ. заповѣдавъ ииъ гла. въ поуть ... заповѣдавъ ииъ гла. въ поуть странъ не идѣте. и въ градъ самарянскъ не внидѣте. 6. идѣте же паue къ овцамъ погыбшиимъ домуц изїева. 7. ходиаше же проповѣдаите глаще іако привлажи са цѣство нѣсъно. 8. болаща цѣлите мертвыя вѣскрѣшанте. прокаженыя шуцишанте. вѣсты изгоните. туне пристае туне же и дадите	(157зв.–158) Еъ шнō. 1. призва ісъ шкандесатъ оуїнка своя. дасть ииъ власть на дхъи неусты. да изгонити іа и цѣлить всакъ недоугъ и всакоу волѣнь. 5. шкѣма же на десатъ алмана имена соутъ ... заповѣдавъ ииъ гла. въ поуть странъ не идѣте. и въ градъ самарянскъ не внидѣте. 6. идѣте же паue къ овцамъ погыбшиимъ домуц изїева. 7. ходиаше же проповѣдаите глаще іако привлажи са цѣство нѣсъно. 8. болаща цѣлите мертвыя вѣскрѣшанте. прокаженыя шуцишанте. вѣсты изгоните. туне пристае туне же и дадите	(с. 533) Еъ шнō. 1. призва ісъ шкандесатъ оуїнка своя дасть ииъ власть на дхъи неусты. да изгонять іа и цѣлить весь недоугъ и всю волѣнь. 5. сина окандесатъ послал ісъ. заповѣдавъ ииъ гла. въ поуть странъ не идѣте. и въ градъ самарянскъ не въходите. 6. идѣте же паue къ овцамъ погыбшиимъ домуц изїева. 7. ходиаше же проповѣдаите глаще іако привлажи са цѣство нѣсъно. 8. болаща цѣлите мертвыя вѣскрѣшанте. прокаженыя шуцишанте. вѣсты изгоните. туне пристае туне же и дадите

Б.Є.	Є.Є.	Л.Є.	Др.Є.	різночитання
III писар. Арк. 165, астрономічний рік /за листопад ї Мт Х/1-8	(с. 273) Еъ шн̄. 1. призыва ісъ шва на десате ученика своего. дасть илгъ власть на дѣхъ неуѣтыхъ. да изгоняти я. ищѣлати всакъ недоугъ и всакоу волѣхъ. 5. сина посла ісъ заповѣдавъ илгъ гла на поуть таӡыкъ не идѣть. въ градъ самаринскъ не внидѣте. 6. идѣте же пауе ко овцамъ погибшиимъ домоу изѣба. 7. ходѧще же проповѣдати глаше. яко приближи сѧ цѣство нѣное. 8. болгацата ищѣките вѣсты изионите. туне пригаста. тоуне же и дадита	(234зв.–235) Еъ шн̄. 1. призыва ісъ ованадесать ученика своего. и дасть илгъ власть на дѣхъ неуѣтыхъ. да изгоняти я. ї ищѣлати веъ недоугъ. и вео коледъ. 5. сина ованадесать посла ісъ. заповѣдавъ илгъ гла. въ поуть страненъ не идѣте. и въ градъ самаринскъ не охходите. 6. идѣте же пѣ ко овцамъ погибшиимъ домоу изѣба 7. и ходѧщи же проповѣдати глаше. яко приближи сѧ цѣство нѣесное. 8. болгацата ищѣките мѣтвты всѣршати. прокажениты оуїшанти. вѣсты изгоняти. туне пригасте. тоуне же и дадите	(163зв.–164) Еъ он̄. 1. призыва ісъ ова на ՚. ученика своего дасть на дѣхъ неуѣтыхъ изгонять и ищѣлати всакъ недоугъ и всакоу изю в людехъ. 5. сина оуко ова на ՚ посла ісъ заповѣда илгъ гла. въ поуть таӡыкъ не идѣте и въ градъ самаринскъ не внидѣте. 6. идѣте же пѣ ко овцамъ погибшиимъ домоу изѣба 7. и ходѧщи же проповѣдати глаше. яко приближи сѧ цѣство нѣесное. 8. болгацата ищѣките мѣтвты всѣршати. прокажениты оуїшанти. вѣсты изгоняти. туне пригасте тоуне же и дадите	на дѣхъ неуисты Лвр.Є., Л.Є. + /Gl, Tr/ на д., неуистыи Д.Є., X.Є., Op.Є., + /Bn, Ju/ на доуихъ неуѣтыхъ М.Є., Є.Є., Dr.Є. + /дvn. текст/; всъ недоугъ и всакъ волѣхъ Лвр.Є., въсъ + / Gf, Gl, Kr, Tr/ н. и вео в. Д.Є., Л.Є., всакъ н. и всакоу в. Є.Є., X.Є., всакъ недоугъ и всакоу изю М.Є., Op.Є., Dr.Є. + /изю As, Kr, Mr/; въ поуть странь + /Gl/ не идѣте Д.Є., Лвр.Є., страненъ + /Gf/ Л.Є., въ поуть таӡыкъ + /дvn. текст/ не въходите М.Є. въ п. я. не идѣте Op.Є., Dr.Є., на п. я. не идѣть Є.Є. /Матф. с. 55/;